

การศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
มณีวรรณ ศรีนา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
พฤษภาคม 2553

การศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
มณีวรรณ ศรีนา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

พฤษภาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
มณีวรรณ ศรีนา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
พฤษภาคม 2553

มณีวรรณ ศรีนา (2553). การศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร สารนิพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการแนะแนว).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุสรณ์ อรรถศิริ)

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเป้าหมายทางการเรียน 7 ด้าน คือ 1) เป้าหมายภาระหน้าที่ทางการเรียนรู้ 2) เป้าหมายความอดุสาหะทางการเรียน 3) เป้าหมายเพื่อการแข่งขัน 4) เป้าหมายเพื่อพลังทางสังคม 5) เป้าหมายเพื่อใฝ่สัมพันธ์ 6) เป้าหมายเพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคม 7) เป้าหมายเพื่อให้ได้รับคำชมและรางวัล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม เพศ ระดับผลการเรียน และระดับการศึกษาของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 500 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย, T-test เป็นอิสระต่อกัน และ One – Way ANOVA

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนในภาพรวมและรายด้านได้แก่ ด้านภาระหน้าที่ทางการเรียน และด้านอดุสาหะทางการเรียนแตกต่างกันโดยนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในขณะที่เป้าหมายทางการเรียนด้านเพื่อการแข่งขัน ด้านเพื่อพลังทางสังคม ด้านเพื่อใฝ่สัมพันธ์ ด้านเพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคมและด้านเพื่อให้ได้รับคำชมและรางวัลของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน มีเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนและด้านความอดุสาหะทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยโดยที่นักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 3.00 – 4.00 มีเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 2.00 – 2.99 และนักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 3.00 – 4.00 มีเป้าหมายทางการเรียนด้านความอดุสาหะทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 2.00 – 2.99 ในขณะที่นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน มีเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวม และรายด้านได้แก่ ด้านเพื่อการแข่งขัน ด้านเพื่อพลังทางสังคม ด้านเพื่อใฝ่สัมพันธ์ ด้านเพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคมและด้านเพื่อให้ได้รับคำชมและรางวัล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน มีเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

A STUDY OF LEARNING GOAL OF MATHAYOMSUKSA III STUDENTS FROM
THE EXPANSION OF OPPORTUNITY PROJECT SCHOOLS UNDER THE OFFICE
OF BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION

AN ABSTRACT
BY
MANEEWAN SRINA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University
May 2010

Maneewan Srina (2010). *A study of learning goal of Mathayomsuksa III students from the expansion of opportunity project schools under the office of Bangkok Metropolitan Administration*. Master Project, M.Ed.(Guidance and Counseling Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakarinwirot University.
Project Advisor: Professor Assistant. Anusorn Atthasiri.

The purpose of this research was study level of the seven goal settings :1) task, 2) effort ,3) competition , 4) social power , 5) affiliation , 6) social concern and 7) praise and token from Mathayomsuksa III students from the expansion of opportunity project schools under the office of Bangkok Metropolitan Administration. That separate by gender, average school-record, and graduate of parents. The instrument was questionnaire for learning goal. The data were analyzed by mean (\bar{X}) t-test Independent and One – Way ANOVA

The results of the study were as follow :

1. There were significant differences in learning goal by gender female students were higher than male for task and effort at .01 level, and there was no significant difference for competition, social power, affiliation, social concern and praise and token.
2. There were significant differences in learning goal by GPA at .05 level, and there was no significant difference for competition, social power, affiliation, social concern, and praise and token.
3. There was no significant difference in learning goal by parental educational level.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง การศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ของ มณีวรรณ ศรีนา ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
จิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุสรณ์ อรรถศิริ)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศพร มณีศรีขำ)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุสรณ์ อรรถศิริ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร. นันทา สุรักษา)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร. มณฑิรา จารุเพ็ง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.องอาจ นัยพัฒน์)

วันที่ เดือน พ.ศ. 2553

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงลงด้วยความกรุณาอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุสรณ์ อรรถศิริ ประธานกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.นันทา สุริรักษา และอาจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ทั้งสามท่านได้สละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษา และแนะนำที่มีประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิจัยตลอดจนชี้แนะให้เห็นข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไข ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์ อาจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง และอาจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณคณะผู้บริหาร ครูและนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

สุดท้าย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบรรพคณาจารย์ทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุนทางการศึกษา และขอขอบคุณเพื่อนๆ สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ที่ให้ความช่วยเหลือแบ่งปันข้อมูลและคอยห่วงใยและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา ผู้วิจัยขออุทิศสิ่งดีงามแก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

มณีวรรณ ศรีนา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
สมมติฐานการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งเป้าหมายทางการเรียน.....	9
ความหมายของการตั้งเป้าหมายทางการเรียน.....	9
องค์ประกอบของการตั้งเป้าหมายทางการเรียน.....	10
ความสำคัญของการตั้งเป้าหมายทางการเรียน.....	11
คุณลักษณะของเป้าหมายทางการเรียน.....	12
ผลของการตั้งเป้าหมายทางการเรียน.....	13
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตั้งเป้าหมายทางการเรียน.....	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งเป้าหมายทางการเรียน.....	20
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาของกรุงเทพมหานคร.....	25
ระบบบริหารการศึกษาของกรุงเทพมหานคร.....	25
นโยบายการขยายโอกาสทางการศึกษา.....	29
วัตถุประสงค์และเป้าหมาย.....	29
การดำเนินงาน.....	31
หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน.....	32
3 วิธีดำเนินการวิจัย	35
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
สถิติพื้นฐาน.....	41
สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	41
สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน.....	41
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	49
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
อภิปรายผลการวิจัย.....	52
ข้อเสนอแนะ.....	55
บรรณานุกรม.....	57
ภาคผนวก.....	63
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	64
ภาคผนวก ข หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ และขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย.....	66
ภาคผนวก ค การหาค่าคุณภาพของเครื่องมือ.....	69
ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัย.....	74
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	78

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การวางแผนดำเนินการในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร.....	30
2 จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	35
3 ค่าเฉลี่ย(Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) ของ เป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนในภาพรวมและรายด้าน.....	43
4 เปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านของนักเรียน เมื่อจำแนกตามเพศ (T-test Independent).....	44
5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้าน ของนักเรียน เมื่อจำแนกตามระดับผลการเรียน.....	45
6 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่ ทางการเรียนของนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน.....	46
7 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป้าหมายทางการเรียนด้านความ อดสาหัสทางการเรียนของนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน.....	47
8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านของนักเรียน เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง.....	48
9 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนรู้.....	70
10 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้านความอดสาหัสทางการเรียน.....	70
11 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้านเพื่อการแข่งขัน.....	71
12 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้านเพื่อพลังทางสังคม.....	71
13 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้านเพื่อใฝ่สัมพันธ์.....	72
14 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้านเพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคม.....	72
15 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้านเพื่อให้ได้รับคำชมและของรางวัล.....	73

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ระบบการบริหารการศึกษาของกรุงเทพมหานคร.....	26
2 ส่วนราชการของสำนักงานเขต.....	27
3 การบริหารจัดการที่เป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนประถมศึกษา.....	28

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษาเป็นระดับชั้นที่มีความสำคัญและมีผลต่อการพัฒนาประเทศ การปูพื้นฐานความรู้ที่ดีจะนำไปสู่การศึกษาในระดับสูงขึ้น หรือนำไปสู่การประกอบอาชีพที่มั่นคงต่อไป การตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จึงเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้ เพราะนอกจากเป็นการต่อยอดทางการศึกษาแล้วหลายคนอาจต้องการเรียนเพื่อเรียนต่อในมหาวิทยาลัย เพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพ เลื่อนสถานภาพทางสังคมและอาชีพ และมีนัยยะที่ตอบสนองความมุ่งหมายเฉพาะด้านทางสังคมเศรษฐกิจเท่านั้น ดัง บุชมาส ลินธูประมา (2549: 1) กล่าวว่า การศึกษามีจุดมุ่งหมาย เป็นการพัฒนาความเป็นมนุษย์หรือธรรมชาติ ส่วนดีของนักเรียนแต่ละคนให้เข้าถึงความมีอิสรภาพทางจิตวิญญาณ รู้จักคุณค่า ความหมายของชีวิต รู้จักธรรมชาติที่เป็นสากล รู้จักตนเอง เข้าใจคนอื่น และรู้วิธีการจัดการปัญหาต่างๆ เพราะเมื่อนักเรียนสำเร็จเป็นบัณฑิตไปแล้ว ไม่เพียงแต่ไปประกอบอาชีพเท่านั้น แต่ยังคงไปสร้างครอบครัวและอยู่ร่วมกับผู้อื่นอีกจำนวนมากในสังคมด้วย ดังนั้น การเรียนในระดับมัธยมศึกษาเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยจึงต้องเริ่มจากความตระหนักของนักเรียนว่า ตนเองเข้ามาเรียนทำไม มีหน้าที่อย่างไร และกำลังมุ่งไปสู่อะไร สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตคนเรามีความก้าวหน้าคือ “การตั้งเป้าหมาย” เพราะเป้าหมายเปรียบเสมือนแสงที่จะนำทางเราไปสู่สิ่งที่เราต้องจะเป็นหรือต้องการจะมีได้ ชีวิตการเรียนแต่ละวันจะบอกไม่ได้ว่าทำไปทำไม มีประโยชน์อย่างไรต่อชีวิตในวันข้างหน้า โอกาสที่จะเก็บเกี่ยวประสบการณ์ต่างๆ อาจจะมีน้อยลงกว่าคนที่ไม่มีเป้าหมายในชีวิต เพราะคนที่ไม่มีเป้าหมายในชีวิตนั้นเขาจะทราบได้ทันทีว่าการเรียนในแต่ละวันนั้นจะต้องเก็บเกี่ยวประสบการณ์อะไรให้กับตนเอง ประสบการณ์ที่จะเก็บคือประสบการณ์ที่สอดคล้อง หรือสนับสนุนเป้าหมายชีวิต การตั้งเป้าหมายทางการเรียนก็เหมือนกับการทำกิจกรรมอื่นๆ ในชีวิตอีกมากมาย คือต้องมีเป้าหมาย แต่นักเรียนจำนวนไม่น้อยที่ยังไม่ทราบหรือไม่เคยคิดว่า เป้าหมายในชีวิตของตนคืออะไร และเป้าหมายในการเข้ามาเรียนในโรงเรียนนั้นเพื่ออะไร เมื่อไม่มีเป้าหมายจึงไม่รู้ว่าจะวัดความสำเร็จของตนได้อย่างไร

การตั้งเป้าหมายก่อให้เกิดแรงจูงใจจากกระบวนการเปรียบเทียบภายในระหว่างเป้าหมายที่ตั้งขึ้นกับผลการกระทำของบุคคล ซึ่งทำให้เกิดปฏิกิริยาต่อตนเองและผลย้อนกลับจากการกระทำปฏิกิริยาต่อตนเองที่กระตุ้นแรงจูงใจอาจอยู่ในรูปของความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจก็ได้ ส่วนผลย้อนกลับจากการทำงานที่แสดงถึงความก้าวหน้า ทำให้บุคคลรับรู้ว่าคุณสมบัติสามารถกระทำเป้าหมายให้สำเร็จได้ จึงเป็นแรงจูงใจให้เขาทำงานต่อไป นอกจากนี้ การเปิดโอกาสให้บุคคลได้ตั้งเป้าหมายด้วยตนเอง ย่อมทำให้ได้เป้าหมายที่มีความใกล้เคียงกับความสามารถ ซึ่งบุคคลมีโอกาสนในการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายนั้น ยอมรับและรับผิดชอบต่อเป้าหมายนั้นมากกว่าเป้าหมายที่บุคคลอื่นตั้ง (สุธีรา นิमितนิววัฒน์.2537: 2;

อ้างอิงจาก Hannafin, 1981; Slavin, 1991) และนอกจากนี้การตั้งเป้าหมายยังเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลการทำงานของบุคคล ทั้งนี้เนื่องจากเป้าหมายทำให้บุคคลกำหนดทิศทางและระดับของความเพียรพยายามในการทำงาน ตลอดจนมีอิทธิพลในการคงอยู่และพัฒนายุทธวิธีที่จะบรรลุผลสำเร็จ

ดังนั้นเมื่อเราตระหนักรู้แล้วว่าเป้าหมายที่เราต้องการจะไปนั้นคืออะไร จึงควรที่จะสำรวจตนเองให้ลึกกลงไปอีกว่า สาเหตุที่ทำให้เป้าหมายของคนเรานั้นคืออะไร เช่น อยากมีความสุข แล้วการมีความสุขนั้นจะเกิดขึ้นจากอะไร ความสุขอย่างหนึ่งคือ การมีกลุ่มเพื่อน เป็นต้น และเมื่อได้ตระหนักรู้แล้วว่าอะไรคือเหตุผลเล็กๆ ของเป้าหมายที่กำหนดขึ้นแล้วนั้น ขั้นตอนต่อไปก็คือ ไตร่ตรองดูว่าจะทำอย่างไรให้เป้าหมายของตนนั้นได้เกิดขึ้นจริง การทำให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดขึ้น ไม่ใช่เรื่องง่าย จะต้องพบปัญหาและอุปสรรคต่างๆ แต่ถ้ามีเป้าหมายที่ชัดเจน มีวินัยในตนเองที่จะต้องทำให้ได้ เพื่อไปสู่ชัยชนะที่วาดฝันไว้ไม่ว่าจะเจอปัญหาและอุปสรรคใดๆ ก็ตาม ดังที่ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2542:1) กล่าวว่า การพัฒนาเด็กให้เรียนรู้คุณค่าและความสำคัญในความเป็นมนุษย์ของตนเองและบุคคลอื่น จะทำให้เขาเกิดความตระหนักว่า ตนเองคือใคร สามารถเป็นอะไร และสามารถทำอะไรได้ ซึ่งการตระหนักในคุณค่าของตนเอง จะทำให้บุคคลมีเป้าหมายและมีความพยายามมุ่งมั่น พินฝ่าอุปสรรค จนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายนั้น สอดคล้องกับ จันทนา นนทิก (ธัญญาภรณ์ ธนพานิช. 2545: 15 – 16; อ้างอิงจาก จันทนา นนทิก. 2521) กล่าวว่า บุคคลที่มีเป้าหมายหรือสิ่งที่กำหนดล่วงหน้าไว้ชัดเจน ย่อมมีความตั้งใจและใช้ความพยายามอย่างจริงจังในการทำพฤติกรรมเพื่อการบรรลุเป้าหมายในอนาคต การประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงทำให้บุคคลเกิดการรับรู้ความสามารถของตนเองและเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง

อาภรณ์ ภูววิทยาพันธุ์ (2549: 1) กล่าวว่า นักจิตวิทยาได้แบ่ง เป้าหมายในการเรียนออกเป็น 2 ลักษณะคือ เรียนเพื่อความรู้ (Learning Goal) และเรียนเพื่อผลตอบแทน (Performance Goal) เรียนเพื่อความรู้เป้าหมายในการเรียนของผู้เรียนในลักษณะนี้คือ ต้องการเรียนเพื่อได้รับความรู้ หรือทักษะ และเทคนิคใหม่ ๆ เป็นสำคัญ เรียนเพื่อผลตอบแทน เป้าหมายในการเรียนของผู้เรียนในลักษณะนี้ คือ การเรียนเพื่อให้ได้รางวัล คะแนน คำชม การยอมรับ หรืออาจจะเรียนเพื่อไม่ต้องการถูกทำโทษ ถูกหักคะแนน หรือไม่ได้รับการยอมรับ เป็นต้น ทั้ง 2 ลักษณะที่กล่าวมานี้ เป็นการเรียน เพื่อหวังผลตอบแทน เช่นเดียวกัน ในแต่ละชั้นเรียนจะมีผู้เรียน ซึ่งมีเป้าหมายในการเรียนทั้ง 2 ลักษณะปนกันอยู่ ครูผู้สอนควรจะศึกษาเรื่องเป้าหมายของผู้เรียนแต่ละคน และพยายามพัฒนาผู้เรียนที่มีเป้าหมายในการเรียน เพื่อหวังผลตอบแทนให้เปลี่ยนเป้าหมายเป็นการเรียน เพื่อความรู้โดย สร้างความสัมพันธ์ เพื่อแสดงให้เห็นว่า เขาจะสามารถนำเนื้อหาวิชาที่เรียนไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไรบ้าง ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ใช้หลักและวิธีต่างๆ เพื่อสร้างความสนใจผู้เรียน ครูผู้สอนจะต้องมีความสนใจในวิชาที่ตนเองสอนอย่างจริงจัง เพื่อเป็นแบบอย่างแก่ผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เรียนถึงประโยชน์ของวิชา มุ่งความสนใจให้ผู้เรียนมีเป้าหมายในการเรียน เพื่อหวังความรู้มากกว่าหวังผลตอบแทน กระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ข้อผิดพลาดต่างๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนามากกว่าทำให้หมดกำลังใจ

เด็กและเยาวชนเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าและเป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาประเทศในอนาคต จึงควรได้รับการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตและแสดงออก ซึ่ง

ศักยภาพของตนเองอย่างสร้างสรรค์ ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2549: ออนไลน์) ระบุว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ และยึดกระบวนการพัฒนาแบบบูรณาการ เป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 โดยวางแผนเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคน ให้คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาให้มีความพร้อม ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม อารมณ์ มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีทักษะในการประกอบอาชีพ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี และอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ดังนั้น การพัฒนาการศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ดังที่ปราโมทย์ ธรรมรัตน์ (2550) กล่าวไว้ว่า “จุดประกายความคิด ติดไฟชีวิต ทำให้ได้คิด คิดได้ และมุ่งมั่นประสบความสำเร็จในชีวิต (Think Wap)” เมื่อเราเปลี่ยนแปลงความคิด พฤติกรรมก็เปลี่ยนแปลงตามความคิด เมื่อมีความคิดที่จะประสบความสำเร็จ ในชีวิต พฤติกรรมที่จะกระทำก็จะนำไปสู่ความสำเร็จ ความคิดเป็นฐานรากของพฤติกรรมมนุษย์ และ กลายเป็นอุปนิสัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต ซึ่งกลยุทธ์ที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิด คือ การศึกษา ตัวอย่างกระบวนการทำให้เปลี่ยนแปลงความคิดสู่ความสำเร็จ การทำให้คิดได้ การศึกษา ตัวอย่างการดำเนินชีวิตของผู้ประสบความสำเร็จในชีวิต เป็นแรงจูงใจให้อยากประสบความสำเร็จ ตามแบบอย่างและสั่งการจิตใต้สำนึก ให้นำไปสู่ความสำเร็จ การประสบความสำเร็จ คือ ต้องมีแรงจูงใจ ความเชื่อ ศรัทธา มีกำลังใจ มีเป้าหมาย ตั้งเป้าหมายในชีวิต (Goal) และแผนการดำเนินชีวิตที่ นำไปสู่ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ บันทึกติดตามความก้าวหน้าของการกระทำเพื่อนำไปสู่เป้าหมายของชีวิต การรู้จักควบคุมพวงมาลัยชีวิต (Life Monitoring) กล่าวคือ ต้องรู้จักเส้นทางชีวิตที่ถูกต้อง รู้จักบังคับ ทิศทางการดำเนินชีวิตให้สามารถหลบหลีกจากสิ่งกีดขวางปัญหาอุปสรรคชีวิต รู้จักต่อยอดเป้าหมาย ทิศทางการศึกษาและสาขาวิชาชีพ

จากการศึกษาของนันทนา วงษ์อินทร์ (2549: 79 – 81) พบว่า คุณลักษณะของวัยรุ่นที่ประสบความสำเร็จด้วย คุณลักษณะด้านการดำเนินชีวิตส่วนตัว คือ สุขภาพกาย สุขภาพจิตดี ควบคุมตนเองได้ ออกกำลังกายอยู่เสมอ มีความคิดเชิงบวก รักและภูมิใจในคุณค่าของตนเอง คุณลักษณะด้านการศึกษา คือ ตั้งใจเรียน ใฝ่รู้ใฝ่เรียน เห็นความสำคัญของการศึกษา ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ และเรียนอย่างมีเป้าหมาย จากสภาพของนักเรียนดังที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การให้บริการที่จัดให้นักเรียนได้มีการตั้งเป้าหมายในการเรียน จะเป็นการเสริมสร้างและสนับสนุนให้นักเรียนเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ ในทุกด้าน

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำงานวิจัยของ อาลีและแม็คอินเนอร์เนย์ (Ali and McInerney: 2005) เรื่อง การใช้แบบทดสอบแรงจูงใจการมาเรียน (Inventory of school Motivation: ISM) กับ นักเรียน 7 กลุ่มวัฒนธรรมที่ต่างกัน โดยจากการวิจัยดังกล่าวนี้ ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มี วัฒนธรรมต่างกัน 7 กลุ่มวัฒนธรรมในประเทศออสเตรเลีย ซึ่งในประเทศไทยยังไม่มีผู้จัดทำวิจัยในเรื่องนี้ขึ้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าแบบทดสอบในงานวิจัยดังกล่าว เป็นเรื่องแรงจูงใจในหรือเป้าหมายของการมาเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกัน โดยแบบทดสอบนี้มีโครงสร้างมาจากทฤษฎีการเอาใจใส่หรือทุ่มเทส่วนบุคคล (Personal Investment) ของแมร์ และแม็คอินเนอร์

เนย์ได้กล่าวว่า พื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมของบุคคลนั้นๆ มีผลต่อการเอาใจใส่หรือทุ่มเทต่อ การงานหรือการเรียนในระดับที่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ กรุงเทพมหานครก็เป็นหน่วยงานหนึ่งที่ได้รับผิดชอบจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนและ ประชาชนในสังคมพร้อมทั้งให้โอกาสทางการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสให้เป็นไปอย่างทั่วถึง จากเด็กเล็กจนถึงระดับมัธยมศึกษา (สมบัติ อรรถวิเวก.2542: 12; อ้างถึง สำนักการศึกษา: 2536)และได้ เปิดสอนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาครั้งแรกตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2535 จำนวน 4 โรงเรียน ต่อมาในปีการศึกษา 2539 มีโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาเพิ่มขึ้นเป็น 44 โรงเรียน จากโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร 427 โรงเรียนและในปัจจุบันมีโรงเรียนทั้งหมด 433 โรงเรียน เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจำนวน 75 โรงเรียน (สำนักการศึกษา. 2550 : เว็บไซต์ www.bmaeducation.in.th) ส่วนในด้านการจัดการเรียนการสอนของระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครนั้น เริ่มต้นได้ใช้หลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นหลักสูตรที่โรงเรียนมัธยมตอนต้นทุกสังกัดใช้เปิดสอน โดยหลักสูตรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนา คุณภาพชีวิตและการศึกษาต่อ อันเป็นพื้นฐานของการดำรงชีวิต โดยหลักการของหลักสูตรมี 3 ข้อ ดังนี้คือ

1. เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจในตนเอง
2. เป็นการศึกษาทั่วไป เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการประกอบสัมมาอาชีพหรือการศึกษาต่อ
3. เป็นการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2535)

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในการพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการเรียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ทำการศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งจำแนกตามเพศ ระดับผลการเรียน และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ว่ามีการตั้งเป้าหมายทางการเรียนอย่างไร เพราะ นักเรียนอยู่ในวัยที่มีความคิดและตัดสินใจได้เอง มีความรับผิดชอบ รู้จักใช้เหตุผลและเข้าใจสิ่งต่างๆ ได้เร็ว เพื่อจะได้นำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการจัดบริการแนะแนวให้ตรงกับความต้องการของ นักเรียนมากขึ้น ผลที่ได้จากการศึกษาจะทำให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างครอบครัวกับโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการวางแผนแก้ไข ปรับปรุง ส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาความสามารถของ นักเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ ระดับผลการเรียน และระดับการศึกษาของ ผู้ปกครอง

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นแนวทางแก่ครูแนะแนว และผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนได้รับแนวทางในการศึกษาเป้าหมายทางการเรียน โดยจำแนกตามเพศ ระดับผลการเรียน และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งมีจำนวน 87 โรงเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 8,232 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 10 โรงเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 500 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย (Sample Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตาม

2.1.1 เพศ

2.1.2 ระดับผลการเรียน

2.1.3 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ เป้าหมายทางการเรียน 7 ด้าน คือ

2.2.1 เป้าหมายภาระหน้าที่ทางการเรียนรู้ (Task)

2.2.2 เป้าหมายความอดุสาหะทางการเรียน (Effort)

2.2.3 เป้าหมายเพื่อการแข่งขัน (Competition)

2.2.4 เป้าหมายเพื่อพลังทางสังคม (Social Power)

2.2.5 เป้าหมายเพื่อใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation)

2.2.6 เป้าหมายเพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคม (Social Concern)

2.2.7 เป้าหมายเพื่อให้ได้รับคำชมและรางวัล (Praise and Token)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เป้าหมายทางการเรียน หมายถึง แรงผลักดันหรือสิ่งจูงใจที่ทำให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ในด้านการเรียนให้บรรลุตามที่ตั้งใจ ด้วยความมุ่งมั่น และพยายามทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง เพื่อให้ประสบความสำเร็จในด้านการเรียนโดยมีเป้าหมายอย่างชัดเจน คาดหวังว่าจะทำให้สำเร็จ และเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้นได้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 ด้าน คือ

1.1 เป้าหมายภาระหน้าที่ทางการเรียนรู้ (Task) หมายถึง การที่ผู้เรียนตั้งใจและทุ่มเทกระทำในด้านการเรียนเพื่อให้การเรียนของตนเองดีขึ้น โดยพยายามศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองแม้ว่าวิชานั้นจะยาก

1.2 เป้าหมายความอดุสาหะทางการเรียน (Effort) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้ใช้ความพยายามและความสามารถของตนเองในการเรียน เพื่อให้การเรียนของตนเองดีขึ้น โดยพยายามทำการบ้านด้วยตนเองว่าการบ้านวิชานั้นจะยาก

1.3 เป้าหมายเพื่อการแข่งขัน (Competition) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้แข่งขันในด้านการเรียนกับเพื่อนๆ ในชั้นเรียนแล้วทำให้การเรียนของตนเองดีขึ้น โดยการเรียนและการสอบทำเพื่อให้ได้คะแนนดี เพื่อแข่งขันกับเพื่อนในชั้นเรียน

1.4 เป้าหมายเพื่อพลังทางสังคม (Social Power) หมายถึง การที่ผู้เรียนตั้งใจเรียนเพื่อจะได้เป็นสมาชิกและเป็นคนสำคัญในกลุ่มเพื่อน

1.5 เป้าหมายเพื่อใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation) หมายถึง การที่ผู้เรียนมาเรียน หรือทำกิจกรรมทางด้านการเรียนเพื่อให้ได้พบปะกับเพื่อน เช่น ชอบทำงานร่วมกับเพื่อนมากกว่าการทำงานคนเดียว

1.6 เป้าหมายเพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคม (Social Concern) หมายถึง การที่ผู้เรียนมาเรียน หรือเข้าร่วมกิจกรรมทางการเรียนเพื่อให้ได้ช่วยเหลือเพื่อนในชั้นเรียน และเพื่อนคนอื่นที่ผู้เรียนเห็นว่าเรียนได้ไม่ดีเท่ากับตนเอง

1.7 เป้าหมายเพื่อให้ได้รับคำชมและรางวัล (Praise and Token) หมายถึง การที่ผู้เรียนมาเรียน หรือเข้าร่วมกิจกรรมทางการเรียนเพื่อให้ได้รับคำชม และรางวัลเป็นของตอบแทนในการเรียนที่ผู้เรียนสามารถทำได้ดี เช่น ก.ตั้งใจเรียนให้ได้เกรด 4 ทุกวิชาเพื่อคุณพ่อจะได้ซื้อรถให้

2. เพศ หมายถึง นักเรียนเพศชายและเพศหญิง

3. ระดับผลการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งพิจารณาจากผลการเรียนเฉลี่ย 4 ภาคเรียน คือ ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 และ 2550) โดยถือเกณฑ์ดังนี้

3.1 ระดับผลการเรียนสูง หมายถึง นักเรียนที่ได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 – 4.00

3.2 ระดับผลการเรียนปานกลาง หมายถึง นักเรียนที่ได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.00 – 2.99

3.3 ระดับผลการเรียนต่ำ หมายถึง นักเรียนที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00

4. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง การศึกษาสูงสุดของบิดาหรือมารดาในกรณีที่ ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา ให้ถือเอาระดับการศึกษาของผู้อุปการะนักเรียน โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

4.1 ระดับอุดมศึกษา (อนุปริญญาหรือปริญญา หรือเทียบเท่าจากวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย)

4.2 ระดับมัธยมศึกษา (มัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า หรือมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า)

4.3 ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า (ประถมศึกษาปีที่ 4 หรือประถมศึกษาปีที่ 6 หรือประถมศึกษาปีที่ 7 หรือเทียบเท่า หรือไม่ได้รับการศึกษา)

5. โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา หมายถึง โรงเรียนขยายการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เปิดสอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อช่วยให้ผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาได้มีโอกาสเรียนสูงมากขึ้น โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน

6. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ:

1. เพศ
 - 1.1 เพศชาย
 - 1.2 เพศหญิง
2. ระดับผลการเรียน
 - 2.1 ระดับผลการเรียนสูง
 - 2.2 ระดับผลการเรียนปานกลาง
 - 2.3 ระดับผลการเรียนต่ำ
3. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
 - 3.1 ระดับอุดมศึกษา
 - 3.2 ระดับมัธยมศึกษา
 - 3.3 ระดับประถมศึกษา

ตัวแปรตาม:

เป้าหมายทางการเรียนอยู่ในระดับดี ได้แก่

1. เป้าหมายภาระหน้าที่ทางการเรียนรู้ (Task)
2. เป้าหมายความอดสาหะทางการเรียน (Effort)
3. เป้าหมายเพื่อการแข่งขัน (Competition)
4. เป้าหมายเพื่อพลังทางสังคม (Social Power)
5. เป้าหมายเพื่อใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation)
6. เป้าหมายเพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคม (Social Concern)
7. เป้าหมายเพื่อให้ได้รับคำชมและรางวัล (Praise and Token)

สมมติฐานของการวิจัย

เป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แตกต่างกันเมื่อจำแนกตาม เพศ
ระดับผลการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีและสาระต่างๆ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งเป้าหมายทางการเรียน
 - 1.1 ความหมายของการตั้งเป้าหมายทางการเรียน
 - 1.2 องค์ประกอบของการตั้งเป้าหมายทางการเรียน
 - 1.3 ความสำคัญของการตั้งเป้าหมายทางการเรียน
 - 1.4 คุณลักษณะของเป้าหมายทางการเรียน
 - 1.5 ผลของการตั้งเป้าหมายทางการเรียน
 - 1.6 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตั้งเป้าหมายทางการเรียน
 - 1.7งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งเป้าหมายทางการเรียน
2. โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาของกรุงเทพมหานคร
 - 2.1 ระบบบริหารการศึกษาของกรุงเทพมหานคร
 - 2.2 นโยบายการขยายโอกาสทางการศึกษา
 - 2.3 วัตถุประสงค์และเป้าหมาย
 - 2.4 การดำเนินงาน
 - 2.5 หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายทางการเรียน

1.1 ความหมายของเป้าหมาย

คอกซ์ (ธนากร ศรีชาพันธ์. 2539: 11; อ้างอิงจาก Cox.1994) กล่าวว่า ผู้ได้รับการฝึกเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายในการแสดงทักษะ จะมีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกการตั้งเป้าหมาย

รูอิลาร์ด (Rouillard. 1995: 10) ให้ความหมายของเป้าหมายว่าเป็นผลสรุปที่เกิดจากความพยายามที่ชัดเจนของคุณ

เบอร์ตัน (สุพิตร สมานีโต. 2541: 1; อ้างอิงจาก Burton.1992) ให้ความหมายของเป้าหมายว่าเป็นอะไรก็ตามที่บุคคลพยายามจะทำให้สำเร็จ เป้าหมายสามารถกำหนดมาตรฐานเฉพาะซึ่งอาจจะเป็นสมมติฐานได้ว่า เป้าหมายจะเป็นสิ่งจูงใจให้บุคคลได้กระทำการต่างๆ ด้วยความตั้งอกตั้งใจ มุ่งมั่น และพยายามอย่างหนัก พร้อมทั้งจะพัฒนาทวิวิธีใหม่ๆ ในการ

แก้ปัญหา และพร้อมที่จะเผชิญและต่อสู้กับความผิดหวังและความล้มเหลวที่อาจจะเกิดขึ้นทุกประการ

แบนดูรา (ภัทริยา มาลาทอง. 2545 : 26 ; อ้างอิงจาก Bandura. 1986) ให้ความหมายของการตั้งเป้าหมายว่าเป็นการกำหนดพฤติกรรมเป้าหมายหรือการกำหนดเกณฑ์ในการแสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งที่บุคคลต้องการเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะทำให้ทราบถึงพฤติกรรมที่จะต้องกระทำอย่างชัดเจนและใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ได้กระทำจริงกับพฤติกรรมที่กำหนดไว้ ว่าพฤติกรรมนั้นมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะเช่นใด เพื่อใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับในการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเองทั้งทางบวกและทางลบต่อไป

ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 713) ให้ความหมายของเป้าหมายว่า หมายถึง บุคคลหรือสิ่งที่ใช้เป็นเป้าหมายการโจมตี หรือเป็นศูนย์กลางแห่งความใส่ใจหรือสังเกต หรือเป็นความมุ่งหมายเจาะจงให้ได้ตามเจตนา

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า เป้าหมายทางการเรียน หมายถึง การที่นักเรียนมีความมุ่งหมายที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ในด้านการเรียนให้บรรลุผลตามที่ตั้งใจ ด้วยความมุ่งมั่น และพยายามทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง เพื่อให้ประสบความสำเร็จในด้านการเรียนโดยมีเป้าหมายอย่างชัดเจนและคาดหวังว่าจะทำให้สำเร็จได้ ได้แก่ มีการตั้งเป้าหมาย วางแผนในการเรียนอย่างชัดเจนแล้วกระทำจนสำเร็จ มีความตั้งใจ มุ่งมั่นและพยายามอย่างหนักที่จะเรียนให้สำเร็จ มีวิธีการพัฒนาตนเองด้วยวิธีการใหม่ ๆ ในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในด้านการเรียน พร้อมทั้งจะเผชิญกับความสำเร็จหรือความผิดหวังที่อาจจะเกิดในด้านการเรียน มีการปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในด้านการเรียนได้เหมาะสมกับวิชาที่เรียน

1.2 องค์ประกอบของการตั้งเป้าหมายทางการเรียน

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำงานวิจัยของ อาลีและแม็คอินเนอร์เนย์ (Ali and McInerney: 2005) เรื่อง การใช้แบบทดสอบแรงจูงใจการมาเรียน (Inventory of school Motivation: ISM) กับนักเรียน 7 กลุ่มวัฒนธรรมที่ต่างกัน โดยแบบทดสอบนี้มีโครงสร้างมาจากทฤษฎีการเอาใจใส่หรือทุ่มเทส่วนบุคคล (Personal Investment) ของแมร์ และแม็คอินเนอร์เนย์ ได้กล่าวว่า พื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมของบุคคลนั้นๆ มีผลต่อการเอาใจใส่หรือทุ่มเทต่อการทำงานหรือการเรียนในระดับที่แตกต่างกัน

แมร์ (Martin Maehr. 1984 : 115 - 144) กล่าวว่า สภาพการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนเกิดจากองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบคือ

1. การตระหนักรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับความเป็นไปได้ที่ตนจะกระทำกิจกรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลจะเลือกลงทุนหรือพยายามในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มากหรือน้อย คือความรู้ของบุคคลเกี่ยวกับความเป็นไปได้ที่จะกระทำกิจกรรมนั้นได้สำเร็จ ตลอดจนผลที่จะได้รับจากการกระทำกิจกรรมนั้น คงไม่มีใครเลือกลงมือปฏิบัติกิจกรรม

ใด ๆ ที่บุคคลไม่เคยมีโอกาที่จะประสบความสำเร็จในการกระทำกิจกรรมนั้น ๆ มาก่อน แต่ถ้าผู้กระทำเชื่อว่าผลที่จะได้รับเป็นสิ่งที่ไม่พึงพอใจ ผู้กระทำก็จะไม่เลือกลงมือปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ

2. ความเชื่อมั่นของนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถของตนในการกระทำกิจกรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ เมื่อไรที่บุคคลเกิดความสงสัยไม่แน่ใจในความสามารถที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จในสถานการณ์ใด บุคคลมักจะพยายามหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์นั้น ความเชื่อในความสามารถของบุคคลที่จะกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จ (Self - Efficacy) บุคคลมีแนวโน้มที่จะลงทุน ความพยายาม และความเอาใจใส่ ในการกระทำ เมื่อบุคคลเชื่อว่าเขามีความสามารถที่จะกระทำสิ่งนั้นให้สำเร็จได้นั้นแสดงว่าบุคคลนั้นประสบความสำเร็จสูง

3. การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งเป้าหมายจะเป็นตัวกำหนดแนวทางให้นักเรียนกระทำกิจกรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ แมร์และนักทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจสมัยใหม่เชื่อว่าพฤติกรรมส่วนใหญ่ของมนุษย์มีเป้าหมายเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงพฤติกรรม (goal Directed) เช่น นักเรียนมีเหตุผลในการอ่านหนังสือที่แตกต่างกัน เพราะนักเรียนมีเป้าหมายในการอ่านหนังสือที่ต่างกัน เช่น ต้องการมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเพิ่มขึ้น ต้องการได้คะแนนสูง ๆ ต้องการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ ต้องการเป็นคนเก่งในสายตาผู้อื่น ต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกมองว่าเป็นคนโง่ และไม่มีความสามารถ จากตัวอย่างแสดงว่านักเรียนตัดสินใจอ่านหนังสือเนื่องจากมีเป้าหมายหรือสิ่งตลใจที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับว่านักเรียนมีเป้าหมายในการอ่านหนังสือเพื่ออะไร จากการศึกษาวิจัยพบว่าเป้าหมาย (Goal) ที่บุคคลสามารถอธิบายได้ว่าบุคคลจะเอาใจใส่ต่อการเรียนและตั้งใจเรียนมากน้อยอย่างไร พอจะสรุปได้ว่าเป้าหมายที่ต่างกันทำให้บุคคลเอาใจใส่หรือทุ่มเทความพยายามต่อการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ (Personal Investment) ในระดับที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามเป้าหมายที่บุคคลตั้งไว้จะเกิดผลดีและมีประโยชน์ก็ต่อเมื่อเป้าหมายที่ตั้งไว้นั้นมีลักษณะใกล้เคียงกับความสามารถของบุคคลนั้น โดยเป้าหมายต้องไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป เพื่อที่บุคคลจะได้มีโอกาสที่จะทำงานนั้นได้ และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

1.3 ความสำคัญของเป้าหมาย

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2533: 1) กล่าวว่า ชีวิตที่ประสบความสำเร็จ มักเป็นชีวิตที่มีการวางแผนเพราะสิ่งที่คุณคิดได้กระทำลงไปในปัจจุบันล้วนมีผลต่ออนาคตของชีวิตเขาทั้งสิ้น บุคคลที่มีได้วางแผนชีวิต ปล่อยให้ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับชะตากรรม จึงยากที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตได้ เปรียบเสมือนเรือที่ปราศจากหางเสือและเป้าหมายที่จะเดินทางย่อมล่องลอยเปะปะไปอย่างไร จุดหมายและก็อาจจะถึงแก่กาลอับปางลงในที่สุด ดังนั้นชีวิตที่จะประสบความสำเร็จได้ จึงมักต้องมีเป้าหมาย มีการวางแผนและมีขั้นตอนที่จะดำเนินไปให้ถึงเป้าหมายนั้น ๆ

ช่วงชีวิตของบุคคลที่ดูจะมีความสำคัญยิ่งในการวางแผนก็คือ ช่วงวัยรุ่นตอนปลาย เป็นช่วงที่บุคคลกำลังอยู่ในสภาวะที่คาบเกี่ยวระหว่างความเป็นเด็กที่กำลังจะสิ้นสุดลงและความเป็น

ผู้ใหญ่ที่จะต้องจบการศึกษาและเข้าสู่โลกของงานอาชีพ เยาวชนในขณะนี้ต้องเผชิญกับปัญหาหลายด้านและที่สำคัญที่สุด คือ จะจัดการอย่างไรกับชีวิตเมื่อจบการศึกษาลง ถ้าปราศจากการเตรียมตัวในการวางแผนเข้าสู่อาชีพอย่างดีและรัดกุมแล้ว ย่อมเป็นของแน่นอนว่าเขาจะต้องเผชิญกับความสับสน ความวิตกกังวล อาจจะเข้าสู่อาชีพที่ไม่มีใจรัก ซึ่งก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจในงานที่ทำตามมาเป็นอย่างมาก

ดังนั้นการสร้างเป้าหมายทางการเรียน จึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อเสริมสร้างความพร้อมในการสร้างอนาคตของตนเองและของสังคมที่เขามีส่วนร่วมในเวลาเดียวกัน

1.4 คุณลักษณะของเป้าหมาย

แบนดูรา (ภักทริยา มาลาทอง. 2545: 26; อ้างอิงจาก Bandura. 1986) กล่าวถึงคุณสมบัติของเป้าหมายว่าเป็นตัวกำหนดเงื่อนไขการกระทำพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการใช้ความพยายามและการตั้งใจในการทำงาน ซึ่งเป้าหมายมีคุณลักษณะ ดังนี้

1. มีลักษณะเจาะจง คือ เป้าหมายที่กำหนดขึ้นมีความชัดเจนและชี้เฉพาะว่าพฤติกรรมใดที่บุคคลต้องทำและควรปฏิบัติอย่างไร ซึ่งเป้าหมายนี้จะทำให้เกิดแรงกระตุ้นและชี้แนะในการทำพฤติกรรมซึ่งส่งผลต่อความพอใจในตนเอง การรับรู้ความสามารถของตนเองและการได้รับผลงานที่สูงกว่าการตั้งเป้าหมายทั่วไป

2. มีลักษณะท้าทาย ระดับของเป้าหมายมีผลต่อปฏิภิกิริยาของผู้ปฏิบัติและจำนวนความพยายามที่ใช้ ถ้าหากบุคคลทำงานที่ท้าทายสำเร็จตามเป้าหมาย เขาจะเกิดความพอใจและความพยายามมากขึ้น เนื่องจากการตั้งเป้าหมายไว้สูง เขาก็จะยิ่งเพิ่มความพยายามมากขึ้นในการทำให้บรรลุ เป้าหมาย อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้ เมื่อบุคคลยอมรับเป้าหมายและยืนยันยึดในการทำตามเป้าหมายนั้น หากเป้าหมายที่กำหนดขึ้นไม่เหมาะสมกับความสามารถของบุคคล จะทำให้เกิดปฏิภิกิริยาที่แตกต่างกันออกไป โดยทั่วไปคนมักปฏิเสธเป้าหมายที่พิจารณาแล้วว่าตนเองทำไม่ได้และจะตั้งเป้าหมายที่มีความเหมาะสมหรือใกล้เคียงกับความสามารถของตนเองขึ้นมาแทนที่

3. มีระยะสั้น การตั้งเป้าหมายระยะสั้นมีผลต่อแรงจูงใจของบุคคลและความคาดหวังในความสามารถของตนเองและความสนใจในกิจกรรม เพราะเป้าหมายระยะสั้นจะแสดงให้เห็นถึงผลจากการตั้งเป้าหมายได้รวดเร็วกว่าและควบคุมการกระทำพฤติกรรมได้ใกล้ชิดกว่า จึงมีโอกาสทำให้สำเร็จตามเป้าหมายในเวลาอันรวดเร็ว หากทำได้สำเร็จจะเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นการเสริมแรงและกระตุ้นให้ใช้ความพยายามอย่างต่อเนื่อง

4. สอดคล้องกับความเป็นจริง การตั้งเป้าหมายที่สอดคล้องกับความเป็นจริงจะทำให้บุคคลเกิดการเปรียบเทียบตนเอง เป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความก้าวหน้าและประสิทธิภาพของงานที่ทำ หากประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้จะก่อให้เกิดแรงจูงใจ ทำให้มีความมุ่งมั่นและพยายามมากยิ่งขึ้น

ลือค และเลแธม (สุพิตร สมานิต. 2541: 1-2; อ้างอิงจาก Locke; & Latham. 1985) ได้ให้หลักสำคัญของการกำหนดเป้าหมาย 2 ประการ ดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมายเฉพาะจะเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมการแสดงออกที่ดีกว่า สูงกว่าการกำหนดเป้าหมายทั่วไป การใช้ภาษาเพื่อกำหนดเป้าหมายว่า “ทำให้ดีที่สุด” จะมีความหมายและคุณค่ามากกว่าการที่ไม่ได้กำหนดเป้าหมายอะไรไว้เลย

2. การกำหนดเป้าหมายที่มีความยากกว่า (กำหนดให้ทำทักษะที่ยุ่ยากกว่า สูงกว่า แต่หากเป็นที่ยอมรับได้) จะช่วยทำให้ระดับของงานที่ได้สูงกว่าการกำหนดเป้าหมายของงานที่ต่ำกว่าและง่ายกว่า

การกำหนดเป้าหมายที่ดีนั้น หากได้มีการกำหนดเป็นระยะสั้น รวมกับระยะยาวเข้าไว้ด้วยกันอย่างต่อเนืองกัน จะมีผลต่อการนำไปปฏิบัติได้ดีกว่าการกำหนดเป้าหมายที่เป็นช่วงระยะยาวหรือระยะสั้นแต่เพียงอย่างเดียว ผลดีของการกำหนดเป้าหมายระยะสั้นแต่เพียงอย่างเดียวก็จะเป็นเพราะได้รับแรงเสริม และข้อมูลย้อนกลับในทันทีทันใด ขณะเดียวกันก็จะเป็นการช่วยเสริมความเชื่อมั่นในตนเองให้นักกีฬาได้เป็นอย่างดี (สุพิตร สมานิต. 2541: 1-2; อ้างอิงจาก Weinberg. 1993)

นอกจากนี้ ยังมีนักจิตวิทยาการกีฬาหลายท่านได้ให้แนวทางที่เป็นประโยชน์ในการตั้งเป้าหมาย สรุปได้ดังนี้ (เอกรัตน์ ควรสิริ. 2542: 26)

1. ตั้งเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงสามารถวัดได้
2. ตั้งเป้าหมายที่ยากแต่เป็นจริง
3. ตั้งเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาว
4. ตั้งเป้าหมายการกระทำ (Performance Goals)
5. ตั้งเป้าหมายสำหรับการฝึกซ้อม
6. ตั้งเป้าหมายเชิงบวก
7. กำหนดวันที่เป้าหมายบรรลุผล
8. กำหนดกุศโลบายในการบรรลุเป้าหมาย
9. บันทึกเป้าหมายทันทีเมื่อตั้งขึ้น
10. การประเมินเป้าหมาย

1.5 ผลของการตั้งเป้าหมาย

การตั้งเป้าหมายในการกระทำพฤติกรรมมีผลต่อแรงจูงใจ การรับรู้ความสามารถของตนเองและมีผลต่อความสนใจเพิ่มขึ้น (นันทน์ภัส การะเกตุ. 2547: 16; อ้างอิงจาก Bandura. 1986) ดังนี้

1. ผลต่อแรงจูงใจ การตั้งเป้าหมายในการกระทำพฤติกรรม มักทำให้บุคคลมีแรงจูงใจที่กระทำพฤติกรรมเพิ่มขึ้น โดยมีแนวโน้มที่จะใช้ความพยายามในการกระทำเพื่อให้บรรลุตาม

เป้าหมายที่ตั้งไว้มากขึ้น ซึ่งตามกระบวนการของการสร้างเป้าหมาย ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายของตนเอง การประเมินตนเอง และการได้รับข้อมูลป้อนกลับ การสร้างเป้าหมายด้วยตนเองเป็นกระบวนการที่บุคคลสร้างกฎเกณฑ์ขึ้นมา เพื่อประเมินการกระทำด้วยตนเอง จึงทำให้ได้เป้าหมายที่มีความเหมาะสม สอดคล้องกับความรู้ความสามารถของตน รวมทั้งรู้สึกรู้ว่าเป็นผู้กำหนดและตัดสินใจด้วยตนเอง ส่งผลต่อการยอมรับเป้าหมายและการใช้ความพยายามในการทำให้บรรลุเป้าหมายนั้น จึงทำให้มีความรับผิดชอบต่อเป้าหมายของตนเอง

2. ผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง การสร้างเป้าหมายสามารถพัฒนาการรับรู้ความสามารถของบุคคล โดยนำเป้าหมายมาเปรียบเทียบกับภาระการกระทำพฤติกรรมของบุคคล จึงก่อให้เกิดข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับความสามารถ การบรรลุเป้าหมายระยะสั้นแสดงให้เห็นว่าบุคคลมีความเชี่ยวชาญในเวลาอันสั้น จึงทำให้บุคคลรับรู้ว่าคุณนั้นมีขีดความสามารถสูงขึ้น ส่งผลต่อการใช้ความพยายามในการทำงาน นอกจากนี้ หากบุคคลต้องเผชิญกับความแตกต่างระหว่างเป้าหมายที่ทำยากกับผลการกระทำของตน หากมีความมั่นใจในความสามารถของตนเองจะส่งผลต่อการใช้ความพยายามมากขึ้นและทำงานจนบรรลุผลสำเร็จ

3. ผลต่อความสนใจในกิจกรรม การมีความสนใจในกิจกรรมสืบเนื่องมาจากบุคคลนั้นมีประสบการณ์ที่พอใจในการบรรลุตามเป้าหมายที่ตนตั้งไว้ การตั้งเป้าหมายที่เปิดโอกาสให้บุคคลได้แสดงความสามารถและใช้ความพยายามในการลดความไม่สอดคล้องระหว่างการกระทำกับเป้าหมาย จะมีผลต่อความสนใจในกิจกรรม

ล็อกและเลธแธม (Locke; & Latham.1990 : online) ได้อธิบายถึงอิทธิพลของการตั้งเป้าหมายที่มีต่อพฤติกรรมใน 4 ลักษณะ คือ

1. ทิศทาง การตั้งเป้าหมายทำให้บุคคลสามารถกำหนดทิศทางการกระทำได้สอดคล้องกับ เป้าหมายที่ตั้งไว้

2. ความพยายาม เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้พร้อมๆ กับการกำหนดทิศทางตามสัดส่วนที่บุคคลรับรู้ว่าคุณมีความต้องการในเป้าหมายเพียงใด นั่นคือ หากมีความต้องการบรรลุเป้าหมายที่ทำยาก จะต้องเพิ่มความพยายามและความตั้งใจในการทำเป้าหมายมากกว่าเป้าหมายที่ง่ายหรือการไม่มี เป้าหมาย

3. ความคงทน เป็นระดับของความเพียรพยายามที่เพิ่มมากขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป ดังนั้นความคงทนจึงเป็นการนำเอากลไกทั้ง 2 ส่วน คือ ทิศทางและความพยายามมารวมกัน

4. การพัฒนากลยุทธ์ จากกลไกทั้ง 3 ประการ คือ ทิศทาง ความพยายาม และความคงทนนั้นเป็นผลโดยตรงจากการตั้งเป้าหมาย ในขณะที่การพัฒนากลยุทธ์หรือวางแผนเพื่อให้เป้าหมายบรรลุผลสำเร็จเป็นผลโดยทางอ้อมจากการตั้งเป้าหมาย กระบวนการพัฒนากลยุทธ์เป็นส่วนประกอบสำคัญของปัญญา ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะหรือการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์เมื่อบุคคลตั้งเป้าหมายไว้แล้วเขาก็จำเป็นต้องวางแผนและจัดระบบการทำงาน

1.6 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตั้งเป้าหมายทางการเรียน

แมร์ (Matin Maehr. 1984 : 115-144) กล่าวว่า เป้าหมายที่ต่างกันทำให้บุคคลเอาใจใส่ หรือ ทุ่มเทความพยายามต่อการกระทำกิจกรรมต่างๆ (Personal Investment) ในระดับที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามเป้าหมายที่บุคคลตั้งไว้จะเกิดผลดีและมีประโยชน์ก็ต่อเมื่อเป้าหมายที่ตั้งไว้นั้นมีลักษณะใกล้เคียงกับความสามารถของบุคคลนั้น โดยเป้าหมายต้องไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป เพื่อที่บุคคลจะได้มีโอกาสที่จะทำงานนั้นได้ และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ได้แก่

1. เป้าหมายเชิงปฏิบัติการ (Performance Goals) ในโรงเรียนเมื่อนักเรียนทำงานส่งครู นักเรียนมักได้รับทราบผลการเรียนรู้ จากครูเกี่ยวกับงานที่ทำต่อหน้าบุคคลอื่นเสมอ จากเหตุการณ์เหล่านี้ทำให้นักเรียนรู้สึกกังวลและให้ความสำคัญกับการถูกมองว่าเป็นคนเก่ง หรือ คนไม่มีความสามารถในสายตาตัวเองและผู้อื่น และพยายามหลีกเลี่ยงจากการถูกมองว่าเป็นคนเก่ง หรือ ไม่มีความสามารถ นักเรียนที่ให้ความสำคัญหรือเป็นกังวลเกี่ยวกับการถูกมองจากบุคคลอื่นในลักษณะเช่นนี้ เป็นนักเรียนที่มีเป้าหมายชนิดที่เรียกว่า “เป้าหมายเชิงปฏิบัติการ” ลักษณะบุคคลที่มีเป้าหมายประเภทนี้ได้แก่

1.1 เชื่อว่าความสามารถของบุคคลมีความคงที่ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้นบุคคลที่เก่งไม่จำเป็นต้องขยัน

1.2 ประเมินผลงานที่ตนเองทำ โดยเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น เพราะไม่อยากให้ตนเองดูไม่ดี

1.3 เลือกทำงานที่เปิดโอกาสให้ตนเองได้แสดงให้ผู้อื่นเห็นว่าตนเองมีความสามารถ และพยายามหลีกเลี่ยงงานที่ทำให้ตนเองดูแย่

1.4 รู้สึกผ่อนคลายและภูมิใจที่ได้ทำงานที่ง่ายจนประสบความสำเร็จ

1.5 การเรียนรู้เกิดจากแรงจูงใจภายนอก โดยคาดหวังรางวัลจากบุคคลอื่น และพยายามหลีกเลี่ยงการถูกตำหนิ

1.6 มีความพยายามน้อยในการทำงาน

1.7 ใช้วิธีการเรียนรู้ที่ช่วยในการเรียนแบบท่องจำเท่านั้น

1.8 ต้องการทราบผลการเรียนรู้ที่เป็นสิ่งที่ดีเท่านั้น ไม่ต้องการทราบถึงข้อบกพร่องของตนเอง

1.9 ถ้างานที่ไม่ประสบความสำเร็จก็จะยกเลิกงานนั้นง่าย ๆ และพยายามหลีกเลี่ยงงานที่ตนเองเคยล้มเหลวมาก่อนในอดีต

1.10 คิดว่าครูผู้สอนคือผู้พิพากษาที่ทำหน้าที่เป็นผู้ให้รางวัลหรือให้การลงโทษ

1.11 คิดว่าความล้มเหลวเป็นตัวบ่งชี้ถึงความไม่เก่ง ไม่มีความสามารถ และเชื่อว่าความ ล้มเหลวนั้นจะเกิดขึ้นอีกในอนาคต

1.12 การมีเป้าหมายเชิงปฏิบัติการมักทำให้เกิดผลเสียมากมาย เช่น นักเรียนจะคิดว่าครูจะมีอคติกับนักเรียนบางคน และไม่มีความยุติธรรมในการให้คะแนน

2. เป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ (Learning Goals) ลักษณะบุคคลที่มีเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ได้แก่

2.1 เชื่อความพยายามและการฝึกอบรมทำให้บุคคลมีความสามารถและประสบความสำเร็จได้

2.2 เลือกทำงานที่เปิดโอกาสให้ตนเองเกิดการเรียนรู้

2.3 รู้สึกผิดหวังและเบื่อบ่อยถ้าต้องทำงานที่ง่าย

2.4 การเรียนรู้เกิดจากแรงจูงใจภายใน

2.5 พยายามหาวิธีการเรียนต่างๆ ที่ช่วยทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.6 ทุ่มความพยายามอย่างมากในการเรียนรู้ ถึงแม้ไม่ประสบความสำเร็จก็ไม่ยกเลิกที่จะทำงานชิ้นนั้น

2.7 ประเมินผลงานที่ทำโดยเปรียบเทียบกับตนเองว่ามีความก้าวหน้าไปมากน้อยอย่างไร

2.8 เชื่อว่าความพยายามและการฝึกฝนทำให้บุคคลมีความสามารถและประสบความสำเร็จได้

2.9 รู้สึกพอใจกับผลงานที่ตนเองทำ ถึงแม้ว่างานที่ทำจะไม่ประสบความสำเร็จทุกอย่างที่ได้พยายามอย่างเต็มที่แล้ว

2.10 ต้องการทราบผลการเรียนรู้เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนรู้ให้ดีขึ้น

2.11 คิดว่าความผิดพลาดเป็นเรื่องปกติและมีประโยชน์ในกระบวนการเรียนรู้ และสามารถนำความผิดพลาดไปปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น และความผิดพลาดเป็นตัวบ่งชี้ให้บุคคลเพิ่มความพยายามในการทำงานให้มากขึ้น

สรุปได้ว่าบุคคลที่มีเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ จะพยายามกระทำกิจกรรมต่างๆ ที่จะช่วยให้บุคคลสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น เช่น ตั้งใจเรียน ยอมรับข้อบกพร่องของตนเองได้ ไม่ท้อถอย ส่วนบุคคลที่เป้าหมายเชิงปฏิบัติการ มีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์ที่ทำให้บุคคลนั้นประสบความสำเร็จ เพราะบุคคลเหล่านี้ต้องการให้ตัวเองดูดี มีความสามารถอยู่ตลอดเวลา และเชื่อว่าความสามารถมีความคงที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้นคนที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวก็จะล้มเหลวอีกในอนาคต จะเห็นได้ว่าบุคคลที่มีเป้าหมายเชิงปฏิบัติการเป็นลักษณะของบุคคลที่เราไม่พึงประสงค์จะเกิดขึ้นกับบุคคลในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับนักเรียนในโรงเรียน ดังนั้นในฐานะครูผู้สอน เราสามารถจัดการเรียนการสอนที่ช่วยในเรื่องดังกล่าวได้

3. เป้าหมายเพื่อผลประโยชน์ในอนาคต (Internalized Future – Utility Goals) นักเรียนที่มีเป้าหมายประเภทนี้จะมองการเรียนรู้เสมือนผลตอบแทนที่จะได้รับในระยะยาว เช่น

นักเรียนส่วนใหญ่เชื่อว่าการมีผลเรียนที่ดีมีความสำคัญ เพราะทำให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถ และมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการประสบความสำเร็จในอนาคต หรือมีความสำคัญ และมีประโยชน์ในการใช้สมัครเข้าศึกษาต่อในสถาบันต่างๆ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีเป้าหมายประเภทนี้มีแนวโน้มที่จะเอาใจใส่ในการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ และมักจะใช้เทคนิคการเรียนรู้ที่เป็นทั้งการเรียนรู้ที่มีความหมาย และการเรียนรู้ชนิดท่องจำ

4. เป้าหมายเพื่อต้องการรางวัลจากภายนอกหรือได้รับการยกย่อง (Extrinsic Reward or Recognition Goals) นักเรียนที่มีเป้าหมายประเภทนี้อาจเอาใจใส่ในการเรียนเพื่อต้องการได้รับการยกย่องทางสังคม หรือการได้รับเงิน และรางวัลต่างๆ จากบุคคลอื่น งานวิจัยเกี่ยวกับการปรับพฤติกรรมแสดงให้เห็นว่าการใช้สิ่งล่อภายนอก เช่น เงิน ขนม รางวัล และคำชมเชยสามารถช่วยให้นักเรียนที่ขี้เกียจ ไม่สนใจเรียน หันมาเอาใจใส่ในการเรียนเพิ่มขึ้นได้ ถึงแม้ว่านักเรียนที่มีเป้าหมายเพื่อต้องการรางวัลจากภายนอกหรือได้รับการยกย่อง จะเอาใจใส่ในการเรียนรู้ แต่ระดับของการเอาใจใส่ในการเรียนก็ไม่สูงหรือมีการเรียนรู้ที่ลึกซึ้ง และมีความหมายมากเท่ากับนักเรียนที่มีเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ และเป้าหมายเพื่อผลตอบแทนในระยะยาว

5. เป้าหมายเพื่อการได้รับการยอมรับทางสังคม (Social Solidarity Goals) นักเรียนส่วนใหญ่ โดยเฉพาะนักเรียนในระดับประถมศึกษา ทำการบ้านเพื่อให้ครูพอใจ ต้องการให้ครูรัก สิ่งเหล่านี้สามารถเกิดกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และระดับวิทยาลัยได้เช่นกัน เพราะนักเรียนทราบว่าครูเป็นผู้ควบคุมและให้เกรดนักเรียน นอกจากนี้นักเรียนบางคนยังพยายามหลีกเลี่ยงการเป็นคนเก่ง หรือมีความสามารถ เพื่อให้เพื่อนพอใจหรือยอมรับ เพราะนักเรียนคิดว่าการเป็นคนไม่เก่งมักดูน่าสนใจ นักเรียนที่มีเป้าหมายประเภทนี้จะตัดสินใจกระทำกิจกรรมที่เพื่อนๆ หรือสังคมยอมรับเท่านั้น โดยไม่สนใจว่ากิจกรรมนั้นจะถูกต้องหรือเหมาะสมหรือไม่

สรุปว่า การแปลความหมายสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนของนักเรียนแต่ละคนเกิดจากองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบคือ Knowledge of Action, Possibilities Self – Efficacy, Goals Guiding Performance และระดับความมากน้อยของการลงทุนหรือการทุ่มเทความพยายามในการกระทำกิจกรรมต่างๆ ของบุคคลเกิดจากองค์ประกอบทั้งสามนั่นเอง

ออสมรอด (Ormrod, 1995 : online) ได้เปรียบเทียบลักษณะของผู้เรียนที่มีเป้าหมายในการเรียนเพื่อความรู้ และเป้าหมายในการเรียนเพื่อหวังผลตอบแทน ดังนี้

ผู้เรียนที่มีเป้าหมายเรียนเพื่อความรู้	ผู้เรียนที่มีเป้าหมายเรียนเพื่อหวังผลตอบแทน
1. เชื่อว่าความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้โดยอาศัยความพยายามและการฝึกหัด	1. เชื่อว่าความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้เฉพาะบุคคลบางคนที่มีความสามารถพิเศษ
2. เลือกทำงานที่เปิดโอกาสให้เกิดการเรียนรู้	2. เลือกทำงานที่เปิดโอกาสให้แสดง

ผู้เรียนที่มีเป้าหมายเรียนเพื่อความรู้	ผู้เรียนที่มีเป้าหมายเรียนเพื่อหวังผลตอบแทน
เรียนรู้มากที่สุด	ความสามารถ และหลีกเลี่ยงงานที่จะก่อให้เกิดความไม่สำเร็จ
3. จะมีความรู้สึกเบื่อและผิดหวังต่องานที่ง่ายจนเกินไป	3. มีความพอใจต่องานที่ง่าย
4. เชื่อว่าความพยายามเป็นสิ่งสำคัญ	4. ไม่เชื่อเรื่องความพยายามเพราะเชื่อว่าความสำเร็จจะเกิดขึ้นกับคนบางคนที่มีความสามารถพิเศษเท่านั้น
5. เป็นผู้ที่มีรูปแบบแรงจูงใจจากภายใน	5. เป็นผู้ที่มีรูปแบบแรงจูงใจแบบภายนอก
6. มีรูปแบบและยุทธวิธีการเรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชา (เช่นการเรียนโดยรู้ความหมาย การขยายความ การเรียนด้วยความเข้าใจ)	6. มีวิธีการเรียนแบบท่องจำ
7. ประเมินความสำเร็จโดยดูพัฒนาการของตนเอง	7. ประเมินความสำเร็จโดยเปรียบเทียบกับผู้อื่น
8. เชื่อว่าข้อผิดพลาดต่าง ๆ เป็นสิ่งธรรมดาที่เกิดขึ้นได้เสมอ และพยายามใช้ข้อผิดพลาดเพื่อการพัฒนาปรับปรุง	8. เชื่อว่าข้อผิดพลาด คือความล้มเหลว และแสดงถึงการไร้ซึ่งความสามารถ
9. เมื่อพยายามเต็มที่แล้ว ผลที่ได้จะไม่ดีก็ไม่ผิดหวัง	9. พอใจผลของความสำเร็จเพียงอย่างเดียว
เห็นความล้มเหลว คือเครื่องหมายของการที่จะต้องใช้ความพยายามให้มากยิ่งขึ้น	เห็นความล้มเหลว คือ เครื่องหมายของกาไร้ความสามารถ และจะเป็นตัวทำนายถึงความล้มเหลวในอนาคต
10. เชื่อว่าครูผู้สอน คือ แหล่งข้อมูลที่จะให้คำแนะนำ ต่างๆ	10. เชื่อว่าครูผู้สอน คือ ผู้ตัดสินที่จะให้รางวัลหรือการลงโทษ

ซิมเมอร์แมน (Zimmerman, 1998, : 329) ได้อธิบายรายละเอียดของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง โดยทั่วไปแต่ละด้านดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้านเมตาคognition ผู้เรียนที่กำกับตนเองมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของตนเองโดยมีการวางแผน ตั้งเป้าหมาย จัดระบบตรวจสอบตนเอง และประเมินตนเองในระหว่างกระบวนการเรียนรู้

2. การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้านแรงจูงใจ

3. การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้านพฤติกรรม

ซิมเมอร์แมนได้วิเคราะห์ความแตกต่างของทฤษฎี ดังนี้คือ

1. กลยุทธ์การเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง คือการกระทำและกระบวนการที่มุ่งให้ตนเองมีความรู้และทักษะเพิ่มขึ้น โดยเป็นไปตามวิธีการ เป้าหมาย และการรับรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้กำหนดด้วยตนเอง ส่วนกระบวนการกำกับตนเองนั้นเป็นกระบวนการที่ควบคุมให้ตนเองเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ ผลจากกระบวนการเรียนรู้เป็นอย่างดีไว้ขึ้นอยู่กับเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผู้เรียนที่เรียนรู้โดยการกำกับตนเอง จะมีความแตกต่างจากผู้อื่น 2 ประการ คือ มีความตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการกำกับตนเองกับผลลัพธ์การเรียนรู้ และมีการใช้กลยุทธ์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ของตนเอง

2. มีวงจรการให้ข้อมูลป้อนกลับของตนเอง ทฤษฎีปัญญาทางสังคมมองวงจรควบคุมนี้ในลักษณะข้อมูลป้อนกลับทาบวงและทางลบ ทั้งพยายามหาทางลดความแตกต่างระหว่างเป้าหมายและผลลัพธ์ และพยายามเพิ่มเป้าหมายของตนเอง ให้สูงขึ้นเมื่อผลลัพธ์เป็นไปตามเป้าหมายขั้นแรก

3. มีกระบวนการด้านแรงจูงใจที่มีปฏิสัมพันธ์กัน ทฤษฎี Phenomenological มองว่าผู้เรียนถูกจูงใจให้กำกับตนเองจากลักษณะในภาพรวม ความภาคภูมิใจในตนเอง หรือการบรรลุเป้าหมายชีวิตของตนเองในอุดมคติ

ซิมเมอร์แมนได้ให้คำจำกัดความทฤษฎีการเรียนรู้ปัญญาทางสังคมไว้ว่า การเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง คือการที่ผู้เรียนใช้กลยุทธ์เพื่อให้ตนเอง บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้บนพื้นฐานของการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Zimmerman, 1998, : 329) คำจำกัดความนี้เน้นความสำคัญกับองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ กลยุทธ์การเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง (Self – Regulated Learning Strategies) การรับรู้ความสามารถของตนเองในทักษะที่จำเป็นต้องใช้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย (Self- Efficacy) และการมีความผูกพันกับเป้าหมายของการเรียน (Commitment to Academic Goals) ทั้งนี้ให้รวมถึง วิธีที่ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมอันเป็นกลยุทธ์ที่จะทำให้บรรลุเป้าหมาย โดยเชื่อว่าการจูงใจให้ผู้เรียนใช้กลยุทธ์ในการเรียนคือการรับรู้ความสามารถของตนเองอย่างต่อเนื่องขณะเรียน ดังนั้นการจะบอกว่าการกระทำใดเป็นการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง ต้องรู้เป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียน

ซิมเมอร์แมนและ มาตินเนสพอนส์ (Zimmerman and Martinez-Pons, 1988: 614-628) ได้กล่าวถึงการกระทำที่มุ่งให้ตนเองมีความรู้หรือเพิ่มพูนทักษะตามความต้องการ เป้าหมาย

และการรับรู้ตนเองของผู้เรียน ซึ่งกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนใช้อยู่ตามธรรมชาติ นั้น มีในเรื่องของการตั้งเป้าหมายและการวางแผน (Goal and Goal Setting)

แม็กคอมส์และมาซาโน (McCombs&Mazano, 1990 : 51-69) กล่าวถึง ทฤษฎี Phenomenological อธิบายการกำกับตนเองในด้านแรงจูงใจที่กำเป็นในการกำกับตนเองได้มาจากโครงสร้างความเป็นตนเองของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนเข้าใจว่าตนเองเป็นสิ่งที่ชีวิตมีความคิดสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบและมีความสามารถในการพัฒนาเป้าหมายการเรียนรู้ของตนเองได้

ศิริพร โอภาสวัชชัย (2543 : 13) กล่าวถึงทฤษฎีควบคุมพฤติกรรม (Volitional control) อธิบายว่า การกำกับตนเองหมายถึง การที่ผู้เรียนมีเป้าหมายของตนเอง และใช้กระบวนการจัดการกับแห่งประโยชน์ของตนเอง เพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จในการเรียนได้

สรุปได้ว่า บุคคลที่มีเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ จะพยายามกระทำกิจกรรมต่างๆ ที่จะช่วยให้บุคคลสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้นและประสบความสำเร็จ มีความรับผิดชอบและมีความสามารถในการพัฒนาเป้าหมายการเรียนรู้ของตนเองได้ มีวิธีการพัฒนาตนเองด้วยวิธีการใหม่ๆ ในการแก้ปัญหาต่างๆ ด้านการเรียนรู้ พร้อมทั้งจะเผชิญกับความล้มเหลวและความล้มเหลวที่อาจเกิดขึ้นในด้านการเรียน มีการปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ต่างๆในด้านการเรียนได้อย่างเหมาะสม

1.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายทางการเรียน

งานวิจัยในประเทศ

วนิดา น้อยสุข (2534: 24) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนต่อ และไม่เรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนนำร่องขยายการศึกษาภาคบังคับ บังคับ เขตการศึกษา 9 กลุ่มตัวอย่าง 663 คน ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบด้านสถานภาพส่วนตัวของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการเรียนต่อ และไม่เรียนต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคาดหวังในอาชีพของนักเรียน ส่วนองค์ประกอบด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเรียนต่อและไม่เรียนต่อของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา รายได้ของครอบครัว

ปิติพงษ์ ประเสริฐผล (2535 : 61 – 64) ได้ทำการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคาดหวังในชีวิต กับความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมคงคา กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมคงคา ปีการศึกษา 2533 จำนวน 354 คน แยกเป็นนักเรียน แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ จำนวน 248 คน และแผนการเรียนศิลปภาษา จำนวน 106 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบสอบถามความคาดหวังในชีวิต จำนวน 45 ข้อ 2) แบบสอบถามความเครียด จำนวน 20 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความเครียดต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และนักเรียนที่มีความคาดหวังในชีวิตต่างกัน มีความเครียดไม่แตกต่างกัน และไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคาดหวังในชีวิตกับความเครียดของนักเรียน

สุธีรา นิมิตรนิวัฒน์ (2537 : 84) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของการตั้งเป้าหมายต่อความสนใจในกิจกรรมและผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่ากลุ่มนักเรียนที่มีการตั้งเป้าหมายระยะสั้นมีความสนใจในกิจกรรมและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีการตั้งเป้าหมายระยะยาว

ประคอง พลสิทธิ์ (2539 : 72-73) ได้ศึกษาเป้าประสงค์ทางการศึกษาและความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุดรธานี โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2538 จำนวน 513 คน เป็นชาย 267 คน หญิง 246 คน สุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีเป้าประสงค์ทางการศึกษาหลังจากจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ในระบบโรงเรียนมากที่สุด โดยสาขาที่นักเรียนที่โครงการศึกษาต่อคือวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาและนักเรียนตัดสินใจศึกษาต่อตามความต้องการของตนเอง ส่วนแหล่งทุนที่จะสนับสนุนทางการศึกษาต่อได้จาก บิดามารดา การเลือกประกอบอาชีพตามเป้าประสงค์แล้ว นักเรียนต้องการประกอบอาชีพรับราชการมากที่สุด และต้องการประกอบอาชีพเกษตรกรรมน้อยที่สุด นักเรียนมีความสนใจในอาชีพบริการสังคมมากที่สุด รองลงมาสนใจในอาชีพบริการงานเสมียนและมีความสนใจในอาชีพการขนส่งน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการศึกษาของผู้ปกครองจะมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศุภวดี บุญวงศ์ (2539: 19) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต ถ้านิสิตสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ ได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อน นิสิตจะสามารถเรียนรู้บทบาทของตนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน ช่วยให้เกิดความรู้สึกอุ่นใจ มีความมั่นคง เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีสุขภาพจิตที่ดีสามารถศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทวีชัย วิริยะโกศล (2541 : 80-81) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความคาดหวังทางการศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 1 โดยเป็นการศึกษารูปแบบโครงการความสัมพันธ์เชิงเส้น ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับความคาดหวังทางการศึกษา ซึ่งโครงสร้างประกอบด้วย ปัจจัยภูมิหลังของครอบครัวและบุคคล ปัจจัยสภาพแวดล้อม และปัจจัยผลสัมฤทธิ์ส่วนบุคคล ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยภูมิหลังของครอบครัวและบุคคลส่งผลต่อความคาดหวังทางการศึกษาของนักเรียนโดยอ้อม ผ่านปัจจัยสภาพแวดล้อมไม่ส่งผลต่อความคาดหวังทาง

การศึกษาของนักเรียนและไม่มีความสัมพันธ์ในลักษณะเชิงเหตุและผลซึ่งกันและกัน กับความคาดหวังทางการศึกษาของนักเรียน

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (จันทร์เพ็ญ ศรีอินทร์เขียว. 2542: 39; อ้างอิงจาก นวลศิริ เปาโรหิตย์. 2533) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการวางแผนชีวิตและอาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสำหรับนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2531 สาขาศึกษาศาสตร์และสังคมศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ ในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด จำนวน 3 แห่ง มหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้กลุ่มทดลอง 50 คน และกลุ่มควบคุม 50 คน มหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้กลุ่มทดลอง 50 คน และกลุ่มควบคุม 50 คน จุดมุ่งหมายของการวิจัย คือ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมอบรมเห็นความสำคัญของการวางแผนชีวิตแก่นิสิตนักศึกษา ผลการทดลองพบว่า มีนักศึกษาที่เข้ารับการอบรมวางแผนชีวิตและอาชีพสามารถพัฒนาความคิดมุ่งอนาคต และวุฒิภาวะทางอาชีพ ได้สูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการอบรม

ศิริพร โอภาสวัตชัย (2543 : 144) ได้ศึกษาการมุ่งเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง อธิบายได้ว่าผู้ที่มีการมุ่งเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้มีลักษณะการเรียนรู้ที่เน้นความเข้าใจเนื้อหาสาระและสื่อการสอน มีความต้องการที่จะเรียนแม้ผลการเรียนอาจจะไม่ดี เมื่อเผชิญความยากลำบาก หรือความล้มเหลวผู้เรียนที่มุ่งเป้าหมายการเรียนรู้แบบนี้จะมีความเพียรพยายามมากขึ้น

นันทนา จันทร์ผืน (2545 : 83-84) ได้ทำการศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับความคาดหวังในอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย ด้วยการวิเคราะห์หุระดับ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย จำนวน 719 คน ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการกระตุ้นทางการศึกษาของครอบครัว มีค่าเท่ากับ 0.954 , 0.373 และ 0.112 ตามลำดับ ซึ่งส่งผลต่อความคาดหวังในอนาคตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า และตัวแปรระดับห้องเรียน ด้านสภาพแวดล้อมในห้องเรียน มีค่าเท่ากับ 0.598 ซึ่งส่งผลต่อความคาดหวังในอนาคตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่านำหนักความสำคัญของประสิทธิภาพการสอนของครู ส่งผลต่อความคาดหวังในอนาคตอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ภทรียา มาลาทอง (นันทน์ภัส การะเกตุ. 2547: 24; อ้างอิงจาก ภทรียา มาลาทอง. 2545) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตั้งเป้าหมายการเรียนรู้อย่างมีความสุขกับทัศนคติต่อวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข กลุ่มตัวอย่างเป็น

นักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 382 คน ผลการวิจัยพบว่า การตั้งเป้าหมายการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ซูชีพ อ่อนโคกสูง และอนุสรณ์ อรรถศิริ (2549 : 53) ได้ศึกษาพลังความสามารถแห่งตนเอง เป้าหมายในการเรียน ความเป็นไปได้ที่จำกัดกิจกรรมการเรียน และแรงจูงใจ ผลปรากฏว่าพลังความสามารถแห่งตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเป้าหมายในการเรียน และความเป็นไปได้ที่จะกระทำ กิจกรรมการเรียนของนิสิต อย่างมีนัยสำคัญ นิสิตที่มีพลังความสามารถแห่งตนเองมากจะมีเป้าหมายในการเรียนชัดเจน ในทางตรงข้ามหากพลังความสามารถแห่งตนเองต่ำก็จะมีเป้าหมายในการเรียนไม่ ชัดเจน

จากงานวิจัยข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การตั้งเป้าหมายช่วยให้มีแนวทางในการกระทำพฤติกรรมต่างๆ อย่างเหมาะสม ก่อให้เกิดแรงจูงใจภายในและนำไปสู่ความสำเร็จที่ตรงกับความคาดหวังไว้ได้ตรงตามความเป็นจริงมากขึ้น

งานวิจัยในต่างประเทศ

โรเบิร์ต เจ ไรท์ และ แอนดริว จี บีน (Robert J. Wright; & Andrew G. Bean. 1974; 277-283) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “The Influences if Socioeconomic Status in predictability of College” เพื่อศึกษาอิทธิพลของฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมในการพยากรณ์ผลการเรียนในวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 1631 คน ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ เพศ รายได้ของครอบครัว อาชีพของบิดาและการศึกษาของมารดา โดยใช้แบบสอบถามความถนัดทางการเรียนด้านภาษา และคณิตศาสตร์ และใช้เกรดเฉลี่ยของนักศึกษาปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยด้วย นำผลมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง สามารถประสบผลสำเร็จในการเรียนในวิทยาลัยได้ดีกว่านักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำกว่า

คาร์ลและเคลลี (Kahle; & Kelly. 1984 : online) ได้ศึกษาเรื่องการทำการบ้านของเด็ก ในวิชาคณิตศาสตร์เปรียบเทียบระหว่างวิธีการจัดการตนเองโดยให้นักเรียนกำหนดเป้าหมายด้วยตนเองกับวิธีให้ผู้ปกครองควบคุมดูแลพฤติกรรมของเด็กในการทำการบ้าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 2-4 แบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มทดลองที่ 1 ฝึกให้กำหนดเป้าหมายด้วยตนเอง กลุ่มทดลองที่ 2 ฝึกอบรมผู้ปกครองให้คอยควบคุมการทำการบ้านของเด็ก แล้วบันทึกในแบบบันทึก ส่วนกลุ่มควบคุม ไม่ได้รับการฝึกใดๆ ใช้เวลาทดลอง 6 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองที่ 1 สามารถพัฒนาความถูกต้องของการบ้านมากขึ้นกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 ส่วนอัตราการทำการบ้านเสร็จสมบูรณ์เพิ่มขึ้นทั้งในกลุ่มทดลองที่ 1 และ 2 ส่วนกลุ่มควบคุมไม่มีอัตราการเพิ่มขึ้นในการทำการบ้าน

มอร์แกน (Morgan. 1985 : online) ได้ศึกษาการตั้งเป้าหมายระยะสั้นรวมกับการเตือนตนเองอันมีผลต่อผลสัมฤทธิ์และความสนใจในกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1

จำนวน 240 คน คัดเลือกจากนักเรียนที่มีคะแนนสูง ปานกลาง และต่ำ กลุ่มละเท่าๆ กัน โดยพิจารณาจากคะแนนที่ได้จากการสอบคัดเลือกเข้าเรียนของนักศึกษา ผู้วิจัยจัดกลุ่มทดลอง 4 กลุ่ม ทุกกลุ่มจะได้รับการฝึกการเตือนตนเอง โดยกลุ่มที่ 1 ตั้งเป้าหมายระยะสั้น กลุ่มที่ 2 สอนการใช้เวลาในการเรียน กลุ่มที่ 3 ตั้งเป้าหมายระยะยาว กลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่ตั้งเป้าหมายระยะสั้นมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนตอนปลายปีดีกว่ากลุ่มที่สอนการใช้เวลาในการเรียน กลุ่มที่ตั้งเป้าหมายระยะยาวและกลุ่มควบคุม นอกจากนี้ กลุ่มที่ตั้งเป้าหมายระยะสั้นยังมีความสนใจในกิจกรรมสูงกว่าทุกกลุ่มอีกด้วย

มีคและคณะ (Meece et al 1988 : 514 – 523) ที่ทำการวิจัยพบว่าผู้เรียนที่มีการมุ่งเป้าหมายเพื่องาน มีรายงานกิจกรรมการกำกับตนเองมากกว่า จึงอาจกล่าวได้ว่าการมุ่งเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้โดยการกำกับทั้งในผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา

แอบลาร์ด และลิปชูลท์ (Ablard and Lipschultz. 1998 : 94-101) ซึ่งทำการวิจัยในนักเรียนระดับมัธยมศึกษา เกรด 11 พบว่าการมุ่งเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง

อัลบายลี (Albaili. 1998 : 195 – 203) ทำการวิจัยในนักศึกษาระดับวิทยาลัยในรัฐอาหรับเอมิเรต พบว่านักศึกษาที่มีการมุ่งเป้าหมายเพื่อผลงานมีการใช้กลยุทธ์แบบฝึกซ้ำ สูงกว่ากลยุทธ์แบบอื่นขณะที่นักศึกษาที่มีการมุ่งเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้มีการใช้กลยุทธ์การศึกษาแบบลงรายละเอียดสูงกว่า ซึ่งกล่าวได้ว่านักศึกษาที่มีการมุ่งเป้าหมายเพื่อผลงานมีการใช้กลยุทธ์การเรียน เช่นเดียวกันกับนักศึกษาที่มีการมุ่งเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ แต่อาจจะใช้กลยุทธ์การเรียนที่แตกต่างออกไป

กุลาลติ (Gulati.1968. : 480-A) ได้สำรวจแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับอาชีพของนักเรียนในเกรด 10 ของโรงเรียนรัฐปัญจาบ ประเทศอินเดีย จำนวน 106 คน ผลการสำรวจพบว่า บิดามารดามีอิทธิพลต่อเด็กเกี่ยวกับค่านิยมและแรงจูงใจมาก

อาลี และแม็คคินเนอร์เนย์ (Jinnat Ali and Dennis M.McInerney. 2005: online) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเรียนโดยใช้แบบทดสอบ Inventory of School Motivation (ISM) ซึ่งได้ทำการศึกษากับนักเรียนที่มีอายุระหว่าง 7 – 12 ปี ในโรงเรียนมัธยมที่มีนักเรียนชนชาติต่างๆจำนวน 41 โรงเรียนในประเทศออสเตรเลีย โดยมีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8,963 คน จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนนั้นคือความแตกต่างด้านพื้นฐานทางวัฒนธรรมของนักเรียน

จากงานวิจัยข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การตั้งเป้าหมายเพื่อการเรียนและการตั้งเป้าหมายเพื่อผลงานเป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนและใช้กลยุทธ์ต่างๆ ในการเรียนเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาของกรุงเทพมหานคร

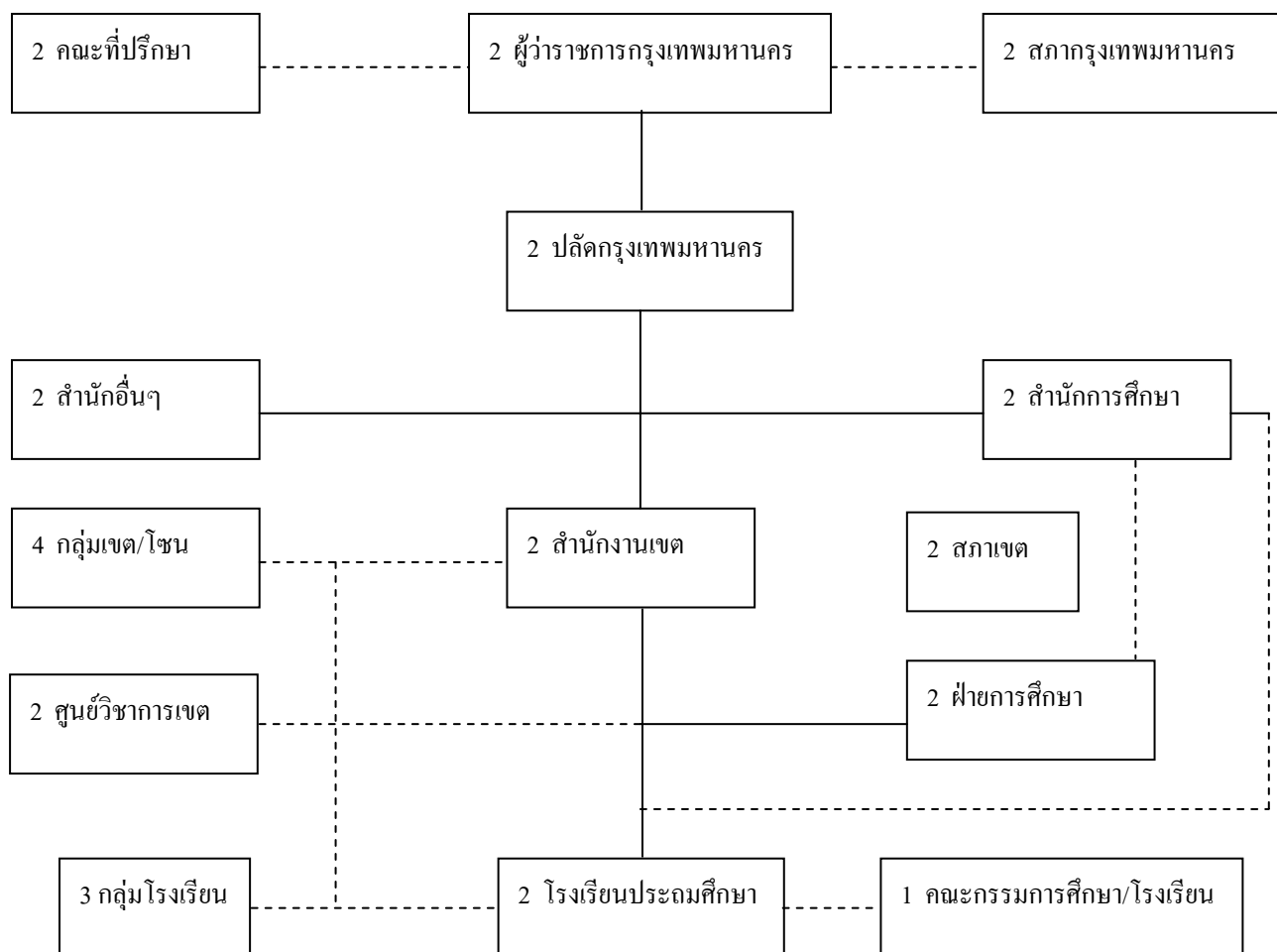
สืบเนื่องจากรัฐบาลได้มีนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพราะได้เล็งเห็นว่าการจัดการศึกษาภาคบังคับให้พลเมืองของชาติเพียง 6 ปีนั้น ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมซึ่งเป็นไปอย่างรวดเร็ว อีกทั้งความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี ทำให้วิถีชีวิตของคนในสังคมต้องเปิดกว้างและจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ จึงได้ดำเนินการโดยลำดับคือ เมื่อเดือนพฤษภาคม 2533 คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามข้อเสนอของกระทรวงศึกษาธิการที่ได้เสนอให้มีการขยายการศึกษาภาคบังคับต่อไปอีก 3 ปี โดยประกาศในท้องที่ที่มีความพร้อมเป็นปีๆไป และในระหว่างที่ดำเนินการแก้ไขแผนการศึกษาแห่งชาติและพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องนั้นให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สพช.) ดำเนินโครงการนำร่องขยายโอกาสทางการศึกษาโดยไม่บังคับต่อไปอีก 3 ปี และ อีก 4 เดือน ต่อมาคณะรัฐมนตรีมีมติให้ขยายโอกาสทางการศึกษาภาคบังคับเพิ่มขึ้นอีก 3 ปี ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา โยมอบให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการ และในเดือนพฤษภาคม 2534 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินงานขยายโอกาสทางการศึกษา(โครงการนำร่องขยายการศึกษาภาคบังคับ) ไปยังส่วนภูมิภาคโดยให้กระจายอย่างทั่วถึง

ต่อมาเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2535 คณะรัฐมนตรีก็ได้อนุมัติให้กรุงเทพมหานครดำเนินโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาโรงเรียนในสังกัด โดยการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วได้เรียนเพิ่มขึ้นอีก 3 ปี ซึ่งกรุงเทพมหานครได้เริ่มดำเนินการเปิดโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาครั้งแรกเมื่อปีการศึกษา 2535 จำนวน 4 โรงเรียน และมีนโยบายดำเนินการเปิดโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาต่อไปทุกปี จนสิ้นสุดแผนพัฒนาการศึกษากรุงเทพมหานครฉบับที่ 4 คือปี พ.ศ. 2539 หลังจากนั้นอาจจะพิจารณาตามความจำเป็นและเหมาะสม (สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร. 2538 : 2)

2.1 ระบบบริหารการศึกษาของกรุงเทพมหานคร

ระบบบริหารการศึกษาของกรุงเทพมหานครเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2528 และประกาศกรุงเทพมหานคร ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2528 เรื่องการจัดระเบียบราชการกรุงเทพมหานคร ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2528 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 2 เมษายน 2530 เรื่องการแบ่งส่วนราชการภายในหน่วยงานและการกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ กรุงเทพมหานคร มติ กก ครั้งที่ 6/2541 วันที่ 20 กรกฎาคม 2541 เรื่องอนุมัติปรับปรุงโครงสร้างและอัตรากำลังตามโครงการจัดทำแผนอัตรากำลัง 3 ปี ของสำนักงานเขต ตลอดจนประกาศกรุงเทพมหานคร ลงวันที่ 31 มีนาคม 2535 เรื่องการแบ่งส่วนราชการภายในหน่วยงานและการกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ

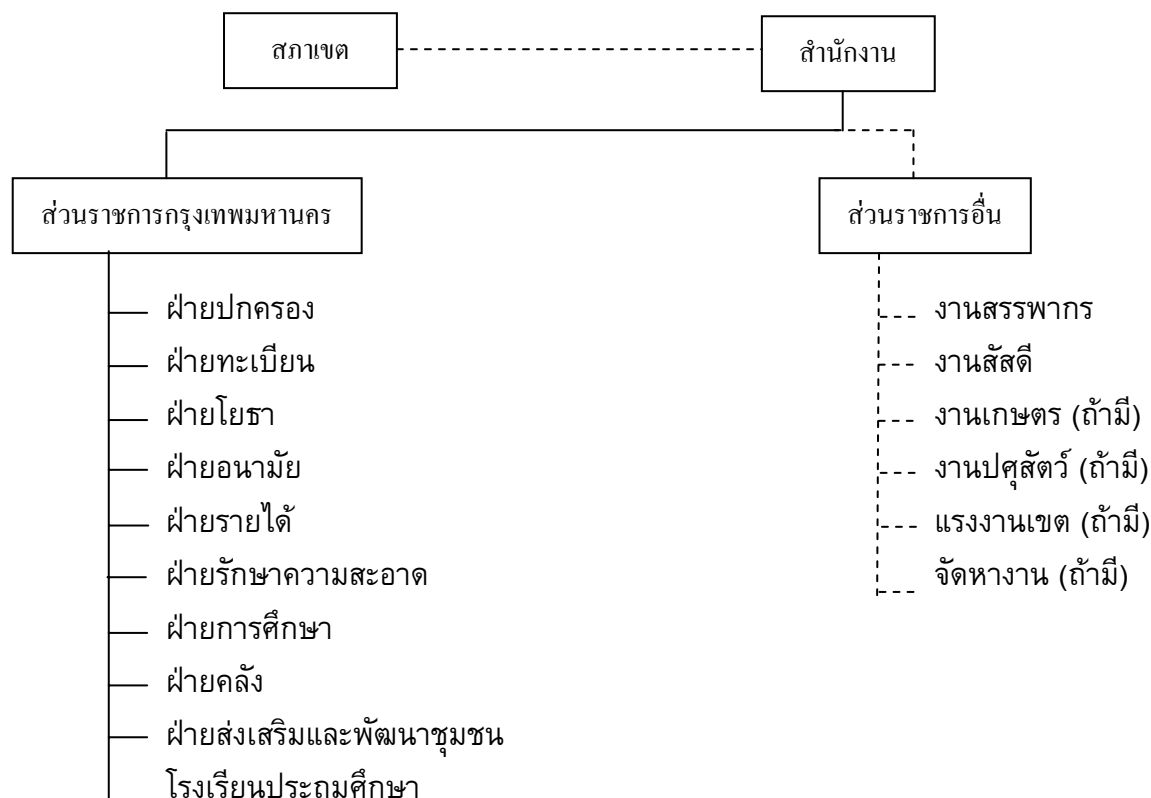
กรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 14) ดังนั้น รูปแบบโครงการสร้างระบบบริหารการศึกษา กรุงเทพมหานครในปัจจุบันเป็นดังนี้

ภาพประกอบ 1 ระบบบริหารการศึกษาของกรุงเทพมหานคร

1. ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2528 และประกาศกรุงเทพมหานคร
2. ตามระเบียบว่าด้วยคณะกรรมการการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2532
3. ตามระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยกลุ่มโรงเรียน พ.ศ.2525
4. ตามแผนงานพัฒนาการศึกษากรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2530-2535)
(สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร 2544 : 3)

โดยกลุ่มเขต/โซน ตามแผนงานพัฒนาการศึกษาของกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2530 - 2535) ในแต่ละสำนักงานเขตจะแบ่งส่วนราชการออกเป็นดังนี้

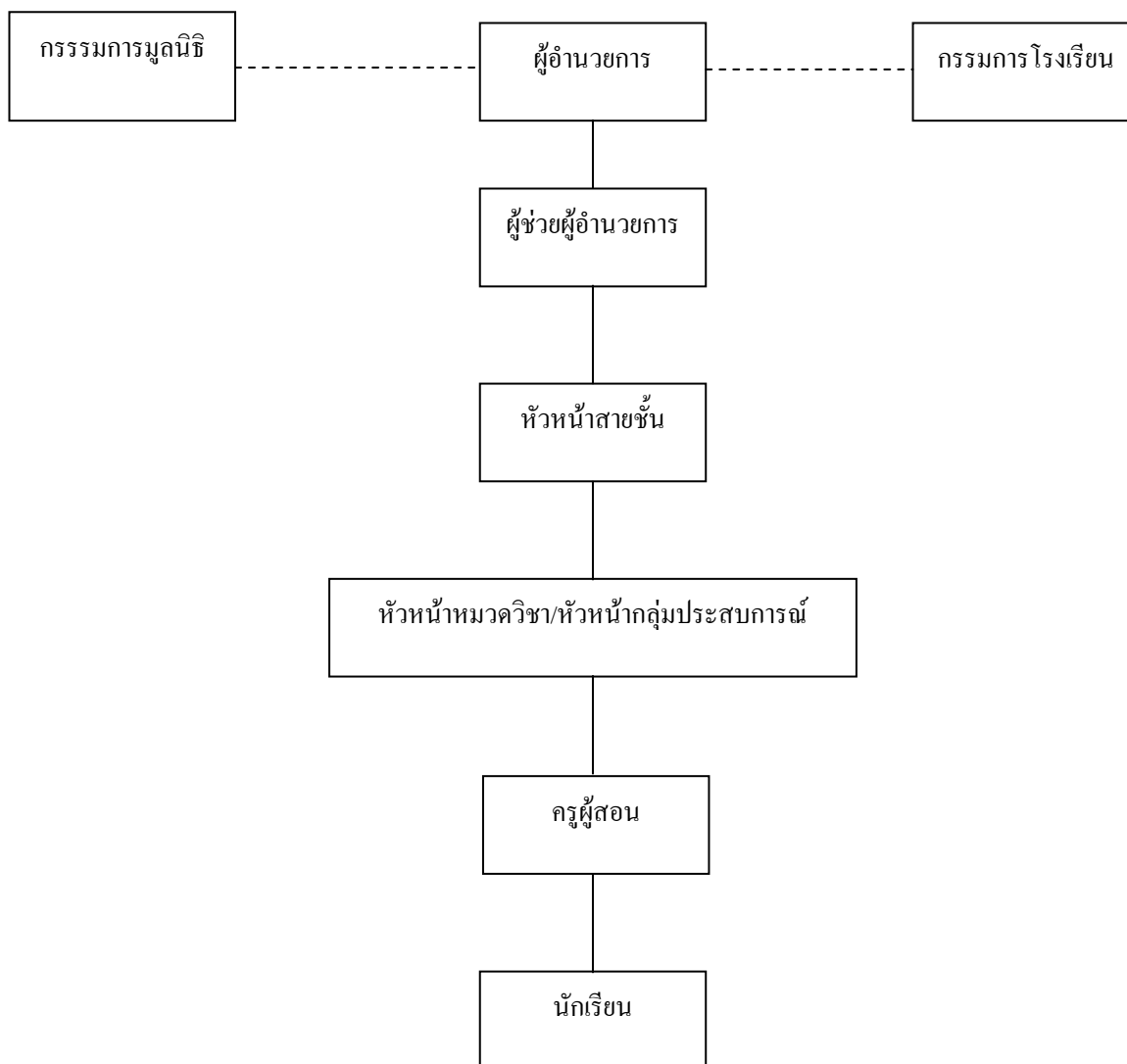
ภาพประกอบ 2 ส่วนราชการของสำนักงานเขต
(สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร.2545 : 5)

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2544 : 6) ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของสำนักงานเขต และฝ่ายการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาไว้ดังนี้

สำนักงานเขต มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษาและการอบรมดูแลโรงเรียนประถมศึกษา

ฝ่ายการศึกษา มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานธุรการ การเงิน บัญชีและพัสดุ จัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงินประเภทต่างๆ การควบคุมจัดทำทะเบียนเบิกจ่ายวัสดุครุภัณฑ์ เก็บรักษา รวบรวมกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ คำสั่งหรือหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา กำหนดชื่อโรงเรียน งานกิจกรรมนักเรียนในสถานศึกษา ตรวจสอบโรงเรียน ร่วมพิธีการและกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน ดำเนินการเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของข้าราชการและลูกจ้างในโรงเรียนและในฝ่ายการศึกษา การนิเทศการศึกษา ดำเนินงานศูนย์วิชาการเขตและปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

ส่วนการบริหารจัดการในโรงเรียนขยายโอกาสนั้น จะมีการบริหารที่เป็นส่วนหนึ่งภายใต้การบริหารของโรงเรียนประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 88.14 และมีการบริหารโดยแบ่งส่วนราชการแยกเป็นอิสระจากระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 11.86 ดังแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพประกอบ 3 การบริหารจัดการที่เป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนประถมศึกษา
(สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. 2544 : 51)

2.2 นโยบายการขยายโอกาสทางการศึกษาของกรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานครเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษา เฉพาะการศึกษาภาคบังคับ กรุงเทพมหานครได้สนองนโยบายรัฐบาลที่เตรียมการขยายการศึกษาภาค บังคับเพิ่มขึ้นอีก 3 ปี และเพื่อเป็นการสนองนโยบายของรัฐบาลดังกล่าว แผนพัฒนาการศึกษา กรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2535 – 2539) ได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการขยายโอกาสทาง การศึกษาโดยมีแนวปฏิบัติ ดังนี้

2.1 เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานตาม ความต้องการของท้องถิ่น โดยเน้นบริการแก่เด็กผู้ด้อยโอกาส

2.2 สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และอาคารเรียนที่เหมาะสม

2.3 เร่งพัฒนาครูผู้สอน

2.4 ส่งเสริมสนับสนุนให้โรงเรียนเปิดสอนวิชาชีพที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น

2.5 ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาและเร่งพัฒนาโรงเรียนให้ได้มาตรฐานทางวิชาการ

2.6 ติดตาม ประเมินผลการดำเนินการเพิ่มนำผลไปแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนและ ปรับปรุงพัฒนาเทคนิควิธีการสอน

นอกจากนี้แผนพัฒนาการศึกษาของสำนักการศึกษา ระยะแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2540 – 2544) ยังได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการขยายโอกาสทางการศึกษาไว้ ดังนี้

1. จัดตั้งองค์กรในรูปคณะกรรมการเพื่อบริหารและจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาใน โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาของกรุงเทพมหานคร

2. วางระบบการติดตามผลนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพ

3. จัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และชุมชนโดยเฉพาะอาชีพหลักของท้องถิ่น

4. ส่งเสริมให้เอกชน ชุมชน องค์กรพัฒนาสถาบันต่างๆ ได้มีส่วนร่วมในการจัด การศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย

2.3 วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

กรุงเทพมหานครได้ดำเนินการเปิดโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาโดยมี วัตถุประสงค์ดังนี้ (สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร. 2538 : 3)

4.3.1 เพื่อให้นักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกลุ่มเด็กที่ด้อยโอกาส จะศึกษาต่อ เนื่องจากครอบครัวมีฐานะเศรษฐกิจยากจนหรืออยู่ห่างไกลโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้ มีโอกาสศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นการพัฒนาความพร้อมที่จะเข้าสู่ ตลาดแรงงาน และพื้นฐานที่จะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

4.3.2 เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลที่เร่งรัดการขยายการศึกษาในระดับพื้นฐานให้กว้างขวางออกไปและนำไปสู่การขยายการศึกษาภาคบังคับในที่สุด

4.3.3 เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของรัฐบาลในส่วนที่ยังไม่ทั่วถึง โดยเปิดในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีอยู่แล้ว

ส่วนเป้าหมายของของการเปิดโครงการขยายโอกาสทางการศึกษานั้น กรุงเทพมหานครได้วางแผนดำเนินการเปิดโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ดังนี้ (สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. 2538 : 4)

ตาราง 1 การวางแผนดำเนินการในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

		ปีงบประมาณ					
	หน่วยนับ	2535	2536	2537	2538	2539	หมายเหตุ
โรงเรียน	โรงเรียน	4	8	10	15	15	โรงเรียนละ 2
ห้องเรียน	ห้อง	8	16	20	30	30	ห้องเรียน นักเรียน
นักเรียน	คน	320	640	800	1,200	1,200	ห้องเรียนละ 45 คน

สำนักการศึกษา เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีการศึกษา 2535 โดยได้ดำเนินการเปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ดังนี้ (สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. 2544 : 51-54)

ปีการศึกษา	2535	จำนวน	4	โรงเรียน
ปีการศึกษา	2536	จำนวน	12	โรงเรียน
ปีการศึกษา	2537	จำนวน	6	โรงเรียน
ปีการศึกษา	2538	จำนวน	7	โรงเรียน
ปีการศึกษา	2539	จำนวน	15	โรงเรียน
ปีการศึกษา	2540	จำนวน	4	โรงเรียน
ปีการศึกษา	2541	จำนวน	4	โรงเรียน
ปีการศึกษา	2542	จำนวน	3	โรงเรียน
ปีการศึกษา	2543	จำนวน	1	โรงเรียน
ปีการศึกษา	2544	จำนวน	2	โรงเรียน
		รวมทั้งสิ้น	58	โรงเรียน

2.4 การดำเนินงาน

สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2544 : 3-5) ได้แต่งตั้งคณะกรรมการการดำเนินงานประกอบด้วย ผู้แทนทุกกองของสำนักงานการศึกษา ทำหน้าที่ที่วางแผนการเปิดในแต่ละปีการศึกษา วางหลักเกณฑ์การคัดเลือกโรงเรียนที่มีความเหมาะสม โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ประมาณเดือนตุลาคมของแต่ละปี สำนักงานการศึกษาแจ้งสำนักงานเขตทุกเขตให้ทำการสำรวจโรงเรียนที่มีความพร้อมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ส่งรายชื่อไปยังสำนักงานการศึกษา
2. สำนักงานการศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการ ออกไปสำรวจและพิจารณาความพร้อมดังกล่าว และคัดเลือกโรงเรียนที่จะเปิดดำเนินการเป็นปีๆ ไป
3. แจ้งชื่อโรงเรียนที่เปิดดำเนินการในแต่ละปีไปยังกระทรวงศึกษาธิการเพื่อนัดเข้ากลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2534 โดยกระทรวงศึกษาธิการจะออกเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่รับผิดชอบภารกิจเกี่ยวกับโครงการขยายโอกาสดังนี้
 - 4.1 สำนักเลขานุการสำนัก โดยฝ่ายช่างและบริการ ทำหน้าที่เกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารเรียน ตลอดจนซ่อมแซมอาคารสถานที่เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนวางแผนเกี่ยวกับการของงบประมาณดำเนินการดังกล่าว
 - 4.2 กองการเจ้าหน้าที่ ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสรรครูและลูกจ้างวางแผนในการจัดสรรอัตราครู การจัดทำของงบประมาณเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าจ้างต่างๆ
 - 4.3 กองโรงเรียน ทำหน้าที่ดำเนินการจัดซื้อ การจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ จัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่ายให้แก่โรงเรียน จัดทำค่าของงบประมาณเกี่ยวกับการดำเนินการของโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา
 - 4.4 กองวิชาการ ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดหาเอกสาร คู่มือครู หลักสูตร หนังสือ เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนและเข้าห้องสมุดของโรงเรียน ตลอดจนควบคุมตรวจสอบคุณภาพทางการศึกษาจัดทำงบประมาณเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าว
 - 4.5 หน่วยงานนิเทศก์ ดำเนินการเกี่ยวกับการอบรมพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนครู และผู้เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหาร จัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลได้ตามแนวทางของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น การจัดหาสื่ออุปกรณ์ หลักสูตร คู่มือครู ประกอบการอบรม นิเทศติดตามผลการดำเนินการของโรงเรียน รายงานการดำเนินงานของโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาจัดทำแผนงานโครงการเพื่อของงบประมาณดำเนินการอบรมพัฒนาครู
 - 4.6 กองคลังดำเนินการเกี่ยวกับการรวบรวมแผนงานโครงการ ของหน่วยงานต่างๆ จัดทำแผนงานรวมเพื่อของงบประมาณจากสำนักงบประมาณและกรุงเทพมหานคร จัดทำตรวจสอบเกี่ยวกับการ

เบิกจ่ายเงินงบประมาณตามโครงการแนะนำเกี่ยวกับการจัดซื้อ จัดจ้างเกี่ยวกับงบประมาณในโครงการ ให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4.7 สำนักงานเขต ดำเนินการควบคุม ประเมินงาน สนับสนุนการดำเนินการงาน ของโรงเรียน ดำเนินการเบิกจ่ายงบประมาณตามโครงการตรวจเยี่ยมให้ขวัญกำลังใจ ติดตามช่วยเหลือโรงเรียน

2.5 หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน

สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2538: 5 – 10) จัดการเรียนการสอนในโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ดังนี้

1. หลักสูตร ประกอบด้วย วิชาบังคับแกน วิชาบังคับเลือก วิชาเลือกเสรี และ กิจกรรม

จากวิชาบังคับเลือก เลือกเสรี และกิจกรรม ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนวิชาชีพได้มากขึ้น ทั้งสามารถจัดสอนวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น โดยจัดการศึกษาระดับนี้ให้ มีความยืดหยุ่นในการเรียนการสอนและการปฏิบัติจริง สนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมเสริมหลักสูตร มีการประสานงานในการฝึกอบรม การนำทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้ในการ จัดการศึกษา และให้มีความต่อเนื่องกับหลักสูตรประกอบด้วย

2. เวลาเรียน

2.1 กำหนดเวลาเรียนประมาณ 3 ปี หรือ 6 ภาคเรียน

2.2 ในปีการศึกษาหนึ่งได้แบ่งเวลาเรียนเป็น 2 ภาค ภาคเรียนละ 20 สัปดาห์ อาจ เปิดภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่ต้องการ

2.3 สัปดาห์หนึ่งต้องเปิดสอนไม่น้อยกว่า 5 วันๆ ละไม่น้อยกว่า 7 คาบๆ ละ 50 นาที รวมอย่างน้อย 35 คาบ

2.4 ได้เรียนตามหลักสูตรอย่างน้อยสัปดาห์ละ 30 คาบ และให้โรงเรียนจัดให้ นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอีก 5 คาบ ดังนี้

2.4.1 กิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเรื่องการจัดกิจกรรมใน สถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ 1 คาบ

2.4.2 กิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี/ยุวกาชาด/ผู้บำเพ็ญประโยชน์ 1 คาบ

2.4.3 กิจกรรมแนะแนว/แก้ปัญหา/กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ 1 คาบ

2.4.4 กิจกรรมอิสระ เช่นการฝึกด้วยตนเอง การฝึกอาชีพ 2 คาบ

3. หน่วยการเรียนรู้

3.1 รายวิชาที่เรียน 2 คาบ/สัปดาห์/ภาค/ให้นับเป็น 1 หน่วยการเรียนรู้

3.2 รายวิชาใดที่กำหนดให้เรียนมากกว่า หรือน้อยกว่า 2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน ให้นับหน่วยการเรียนรู้มากขึ้นหรือน้อยลงตามสัดส่วนนั้นๆ

4. วิชาที่เรียน

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กำหนด วิชาที่เรียนไว้ 4 ลักษณะ คือ

4.1 วิชาบังคับ กำหนดให้ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนเหมือนกัน ทุกโรงเรียน จำนวน 57 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

- วิชาบังคับแกน จำนวน 38 หน่วยการเรียนรู้
- วิชาบังคับเลือก กำหนดให้ผู้เรียนทุกโรงเรียนเลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ จำนวน 18 หน่วยการเรียนรู้

4.2 วิชาเลือกเสรี กำหนดให้ผู้เรียนแต่ละคนเลือกเรียนได้ตามที่สถานศึกษาแต่ละแห่งเปิดทำการสอน รวมจำนวน 33 หน่วยการเรียนรู้

5. กิจกรรม สถานศึกษาจะต้องจัดกิจกรรมซึ่งกำหนดตามหลักสูตรและนักเรียนต้องปฏิบัติให้ครบกำหนดตามเกณฑ์ดังนี้

5.1 กิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดกิจกรรมในสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการดังนี้

- กิจกรรม ลูกเสือ /เนตรนารี/ยุวกาชาด/ผู้บำเพ็ญประโยชน์ จำนวน 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค
- กิจกรรมชุมนุมต่างๆ จำนวน 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค
- กิจกรรมแนะแนว หรือกิจกรรมแก้ไขปัญหาหรือกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ จำนวน 1 คาบ/สัปดาห์/ภาค
- กิจกรรมอิสระของผู้เรียน จำนวน 2 คาบ/สัปดาห์/ภาค

การเรียน ผู้เรียนสามารถเทียบโอนผลการเรียนจากหลักสูตรหนึ่งไปอีกหลักสูตรหนึ่งได้ โดยดำเนินการตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

การประเมินผลการเรียน ให้มีการประเมินผลการเรียนตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)

การจบหลักสูตร ผู้เรียนจะต้องจบหลักสูตรการศึกษาเมื่อได้ปฏิบัติ ดังนี้

1. ต้องเรียนวิชาบังคับแกน วิชาบังคับเลือก วิชาเลือกเสรี ตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของหลักสูตร จำนวน 90 ข้อ ทุกรายวิชาต้องได้รับการตัดสินผลการเรียน
2. ต้องได้หน่วยการเรียนรู้วิชาบังคับแกน วิชาภาษาไทยและสังคม

3. ต้องได้หน่วยการเรียนรู้ทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 80 หน่วยการเรียนรู้

4. ต้องเข้าร่วมกิจกรรม ดังนี้

4.1 กิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดกิจกรรมในสถานศึกษา
สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ 1 คาบ / สัปดาห์

4.2 กิจกรรมลูกเสือ หรือเนตรนารี หรือยุวกาชาด หรือผู้บำเพ็ญประโยชน์ 1 คาบ/สัปดาห์

4.3 กิจกรรมแนะแนวหรือแก้ไขปัญหา

4.4 กิจกรรมอิสระ

แต่ละกิจกรรมที่เลือกเรียน ต้องมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาที่กำหนดในกิจกรรมนั้นๆ ในแต่ละภาคเรียน และต้องผ่านจุดประสงค์สำคัญของกิจกรรมตามที่กำหนด โดยนักเรียนที่จบการศึกษาตามหลักสูตรกำหนดจะได้รับประกาศนียบัตรสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นมีศักดิ์และสิทธิ์แห่งประกาศนียบัตร นั้นเหมือนกับนักเรียนที่จบจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่กรมสามัญศึกษาดำเนินการทุกประการ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การดำเนินการวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งมีจำนวน 87 โรงเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 8,232 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 10 โรงเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 500 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย (Sample Sampling)

ดังรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ลำดับที่	โรงเรียน	จำนวนห้องเรียน	จำนวนนักเรียน
1	โรงเรียนกิ่งเพชร	2	50
2	โรงเรียนวัดชัยมงคล	2	50
3	โรงเรียนวัดปทุมวนาราม	2	50
4	โรงเรียนประชาราษฎร์บำเพ็ญ	2	50
5	โรงเรียนสามเสนนอก	3	50
6	โรงเรียนวิชูทิศ	3	50
7	โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์	5	50
8	โรงเรียนวัดมัชฌันติการาม	2	50
9	โรงเรียนรุ่งเรืองอุบลมณี	2	50
10	โรงเรียนวิจิตรวิทยา	2	50
	รวม	25	500

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน แบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ โดยลักษณะแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียนจำนวน 4 ข้อ คือ เพศ ระดับผลการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ระดับอาชีพของผู้ปกครอง

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนจำนวน 50 ข้อ ประกอบด้วยเป้าหมายทางการเรียน 7 ด้าน คือ

1. เป้าหมายภาระหน้าที่ทางการเรียนรู้ (Task)
2. เป้าหมายความอดุสาหะทางการเรียน (Effort)
3. เป้าหมายเพื่อการแข่งขัน (Competition)
4. เป้าหมายเพื่อพลังทางสังคม (Social Power)
5. เป้าหมายเพื่อใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation)
6. เป้าหมายเพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคม (Social Concern)
7. เป้าหมายเพื่อให้ได้รับคำชมและรางวัล (Praise and Token)

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า คือ แบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน มีรายละเอียดของขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถาม ดังนี้

1. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างข้อความ จากตำรา ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน ทั้ง 7 ด้าน คือ 1) เป้าหมายภาระหน้าที่ทางการเรียนรู้ (Task) 2) เป้าหมายความอดุสาหะทางการเรียน (Effort) 3) เป้าหมายเพื่อการแข่งขัน (Competition) 4) เป้าหมายเพื่อพลังทางสังคม (Social Power) 5) เป้าหมายเพื่อใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation) 6) เป้าหมายเพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคม (Social Concern) 7) เป้าหมายเพื่อให้ได้รับคำชมและรางวัล (Praise and Token) โดยศึกษาจากงานวิจัยของ อาลี และ แม็คคินเนอเนย์ (Ali and McInerney:2005) เรื่อง การใช้แบบทดสอบ Inventory of School Motivation (ISM) ในการวัดแรงจูงใจกับนักเรียน 7 กลุ่มวัฒนธรรม เพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3. นิยามเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนทั้ง 7 ด้าน

4. สร้างข้อความของแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน ให้ครอบคลุมตามนิยามเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนทั้ง 7 ด้าน จำนวน 71 ข้อ จำแนกตามเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน 7 ด้าน ดังนี้

1) เป้าหมายภาระหน้าที่ทางการเรียนรู้ (Task)	จำนวน 9 ข้อ
2) เป้าหมายความอดุสาหะทางการเรียน (Effort)	จำนวน 13 ข้อ
3) เป้าหมายเพื่อการแข่งขัน (Competition)	จำนวน 9 ข้อ
4) เป้าหมายเพื่อพลังทางสังคม (Social Power)	จำนวน 10 ข้อ
5) เป้าหมายเพื่อใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation)	จำนวน 7 ข้อ
6) เป้าหมายเพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคม (Social Concern)	จำนวน 10 ข้อ
7) เป้าหมายเพื่อให้ได้รับคำชมและรางวัล (Praise and Token)	จำนวน 13 ข้อ

จากนั้นนำเสนอให้ประธานและคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรตรวจสอบความถูกต้อง

5. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว นำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสณา จุลรัตน์ อาจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง และอาจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) พิจารณาข้อความในแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ ความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนหมู่บ้านพัฒนา จำนวนนักเรียน 54 คน และโรงเรียนเสนานิคม จำนวนนักเรียน 46 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 100 คน แล้วนำมาตรวจวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Discrimination) และคัดเลือกข้อความที่มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 - .858 และนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990: 50) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นในแต่ละด้านดังนี้

- 1) เป้าหมายภาระหน้าที่ทางการเรียนรู้ (Task) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .826 มีข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ
- 2) เป้าหมายความอดุสาหะทางการเรียน (Effort) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .780 มีข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ
- 3) เป้าหมายเพื่อการแข่งขัน (Competition) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .693 มีข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ
- 4) เป้าหมายเพื่อพลังทางสังคม (Social Power) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .779 มีข้อคำถามจำนวน 7 ข้อ
- 5) เป้าหมายเพื่อใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .823 มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ
- 6) เป้าหมายเพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคม (Social Concern) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .755 มีข้อคำถามจำนวน 7 ข้อ

7) เป้าหมายเพื่อให้ได้รับคำชมและรางวัล (Praise and Token) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .780 มีข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ

ได้ข้อคำถามรวมทั้งหมด จำนวน 50 ข้อ เป็นข้อความทางบวกจำนวน 30 ข้อ และข้อความทางลบจำนวน 20 ข้อ

7. นำแบบสอบถามที่ได้จากข้อ 6 มาทำการจัดพิมพ์ เพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

ตัวอย่างแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ถามถึงเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน ขอให้นักเรียนอ่านและพิจารณาข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียดทีละข้อ แล้วลงความเห็นว่าคุณเห็นด้วยหรือไม่ มากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเห็นหรือความเชื่อของคุณนักเรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียว

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- 1) เพศ ชาย หญิง
- 2) ระดับผลการเรียน (เฉลี่ยรวม 2 ปีการศึกษา)
 - คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 – 4.00
 - คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.00 – 2.99
 - คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00
- 3) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
 - สูงกว่าปริญญาตรี
 - ปริญญาตรี
 - ปวส. หรืออนุปริญญา
 - ปวช. หรือ ม. 6 หรือ มศ. 5 หรือเทียบเท่า
 - ม. 3 หรือ มศ. 3 หรือเทียบเท่า
 - ประถมศึกษา (ป.4 หรือ ป.6 หรือ ป.7 หรือเทียบเท่า หรือไม่ได้รับการศึกษา)
 - อื่นๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
<u>เป้าหมายเพื่อภาระหน้าที่ทางการเรียน</u> ข้อ(0) เมื่อมีโอกาสทุกครั้งฉันจะทำสิ่งนั้นให้ดีกว่าเดิม				
ข้อ(00) ฉันทุ่มเทมากกับวิชาที่ฉันสนใจ				
<u>เป้าหมายเพื่อความอดสาหัสทางการเรียน</u> ข้อ(0) แม้ว่าการบ้านจะยากและต้องใช้เวลาฉันไม่ สนใจแต่ฉันก็พยายามทำให้เสร็จ				
ข้อ(00) ฉันพยายามที่จะทำให้แน่ใจว่าการบ้านที่ฉัน ทำนั้นถูกต้อง				
<u>เป้าหมายเพื่อการแข่งขัน</u> ข้อ(0) ฉันรู้สึกว่าการชนะเพื่อนๆ ในโรงเรียนเป็นสิ่ง สำคัญมากสำหรับฉัน				
ข้อ(00) การเป็นที่ 1 ในชั้นเรียนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับ ฉัน				
<u>เป้าหมายเพื่อพลังทางสังคม</u> ข้อ(0) ฉันตั้งใจเรียนเพราะว่าฉันจะได้อยู่ในกลุ่ม เพื่อน				
ข้อ(00) ฉันต้องการให้เพื่อนๆ ในห้องสนใจและเห็น ความสำคัญของฉัน				
<u>เป้าหมายเพื่อใฝ่สัมพันธ</u> ข้อ(0) ฉันจะทำงานได้ดีถ้าฉันต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น				
ข้อ(00) ฉันพยายามที่จะทำการบ้านร่วมกับเพื่อน เท่าที่ฉันจะทำได้				
<u>เป้าหมายเพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคม</u> ข้อ(0) จะเป็นสิ่งที่ดีมากถ้านักเรียนในโรงเรียน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องการเรียน				
ข้อ(00) ฉันชอบช่วยนักเรียนคนอื่นๆ ในโรงเรียนใน เรื่องการเรียน				
<u>เป้าหมายเพื่อให้ได้รับคำชมและของรางวัล</u> ข้อ(0) การได้รับคำชมในเรื่องการเรียนจากครูเป็นสิ่ง สำคัญสำหรับฉัน				
ข้อ(00) รางวัลสำหรับการตั้งใจเรียนเป็นสิ่งสำคัญ สำหรับฉัน				

เกณฑ์การให้คะแนน

การให้คะแนนแต่ละข้อความมีน้ำหนักตั้งแต่ 1 – 4 ดังนี้

		ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	
ตอบช่องเห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	4	1	คะแนน
ตอบช่องเห็นด้วย	ให้คะแนน	3	2	คะแนน
ตอบช่องไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	2	3	คะแนน
ตอบช่องไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1	4	คะแนน

4. การดำเนินการวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำเครื่องมือไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตออกฤทธิ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ติดต่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. จัดเตรียมเครื่องมือ คือ แบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน ให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างและวางแผนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อจะได้อธิบายให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใจจุดมุ่งหมายของแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เพื่อนำผลมาวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือ วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

5.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าความอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อโดยใช้สถิติตามวิธีการ t-test

5.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

5.2.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหา ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนในภาพรวมและรายด้าน

5.2.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านของนักเรียนเมื่อจำแนกตามเพศ (T-test Independent)

5.2.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านของนักเรียนเมื่อจำแนกตามระดับผลการเรียนและระดับการศึกษาของผู้ปกครอง (One – Way ANOVA)

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ มีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติต่างๆ ดังต่อไปนี้

6.1 สถิติพื้นฐาน

6.1.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ และคะแนนจากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณจากสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540: 137)

6.1.2 หาค่าความแปรปรวน (Variance) ของความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ และคะแนนจากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณจากสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540: 142)

6.2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

6.2.1 หาค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อคำถามของแบบสอบถามที่เป็นมาตรฐานประมาณค่าเป็นรายข้อ โดยใช้สูตร t-test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538: 215 – 216)

6.2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) โดยคำนวณจากสูตร (ณัฐพงษ์ เจริญพิทย์. 2542: 226)

6.3 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน

6.3.1 เปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านของนักเรียนเมื่อจำแนกตามเพศ โดยคำนวณจากสูตร T-test แบบไม่มีอิสระต่อกัน (T-test Independent)

6.3.2 เปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านของนักเรียนเมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยและระดับการศึกษาของผู้ปกครอง (One – Way ANOVA)

6.3.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป้าหมายทางการเรียนด้านความอดุสาหะทางการเรียนของนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X})

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t – distribution
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหา ค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD.) ของเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนในภาพรวมและรายด้าน
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านของนักเรียนเมื่อจำแนกตามเพศ (T-test Independent)
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านของนักเรียนเมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยและระดับการศึกษาของผู้ปกครอง (One – Way ANOVA)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ทั้งหมด 3 ตอน โดยในแต่ละตอนสามารถนำเสนอได้ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 นำเสนอค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนในภาพรวมและรายด้าน

ตอนที่ 2 นำเสนอผลการเปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านของนักเรียนเมื่อจำแนกตามเพศ

ตอนที่ 3 นำเสนอผลการเปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้าน
ของนักเรียนเมื่อจำแนกตามระดับผลการเรียนและระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 นำเสนอค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเป้าหมายทางการเรียนของ
นักเรียนในภาพรวมและรายด้าน

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนใน
ภาพรวมและรายด้าน

เป้าหมายทางการเรียน	\bar{X}	SD.	แปล ความหมาย
ภาระหน้าที่ทางการเรียน	3.21	0.41	ปานกลาง
ความอดุสาหะทางการเรียน	3.12	0.44	ปานกลาง
เพื่อการแข่งขัน	2.84	0.53	ปานกลาง
เพื่อพลังทางสังคม	2.74	0.54	ปานกลาง
เพื่อใฝ่สัมพันธ์	3.10	0.47	ปานกลาง
เพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคม	3.06	0.36	ปานกลาง
เพื่อให้ได้รับคำชมและของรางวัล	3.10	0.45	ปานกลาง
ภาพรวม	3.02	0.21	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวม
และรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่นักเรียนมีเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่ทางการ
เรียนมากที่สุด รองลงมาเป็นด้านความอดุสาหะทางการเรียน ส่วนอันดับสามเป็นด้านเพื่อใฝ่
สัมพันธ์กับด้านเพื่อให้ได้รับคำชมและของรางวัล ในขณะที่นักเรียนมีเป้าหมายทางการเรียนเพื่อ
การแข่งขันน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 นำเสนอผลการเปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านของ
นักเรียนเมื่อจำแนกตามเพศ

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการเปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและราย
ด้านของนักเรียนเมื่อจำแนกตามเพศ โดยได้นำเสนอรายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดัง
ตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านของนักเรียนเมื่อจำแนกตามเพศ

เป้าหมายทางการเรียน	เพศ	\bar{X}	SD.	SE	MD	t	df																																																																																
ภาระหน้าที่ทางการเรียน	ชาย	3.10	0.43	0.03	-0.19	-5.12	432																																																																																
	หญิง	3.29	0.37	0.02				ความอดุสาหะทางการเรียน	ชาย	3.04	0.46	0.03	-0.14	-3.50	432	หญิง	3.18	0.40	0.02	เพื่อการแข่งขัน	ชาย	2.81	0.53	0.04	-0.05	-1.07	498	หญิง	2.86	0.53	0.03	เพื่อพลังทางสังคม	ชาย	2.79	0.53	0.04	0.09	1.88	498	หญิง	2.70	0.55	0.03	เพื่อใฝ่สัมพันธ์	ชาย	3.07	0.47	0.03	-0.06	-1.50	498	หญิง	3.13	0.46	0.03	เพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคม	ชาย	3.04	0.35	0.02	-0.03	-1.09	498	หญิง	3.07	0.36	0.02	เพื่อให้ได้รับคำชมและของรางวัล	ชาย	3.11	0.43	0.03	0.02	0.51	498	หญิง	3.09	0.46	0.03	โดยรวม	ชาย	2.99	0.22	0.01	-0.05	-2.75	498
ความอดุสาหะทางการเรียน	ชาย	3.04	0.46	0.03	-0.14	-3.50	432																																																																																
	หญิง	3.18	0.40	0.02				เพื่อการแข่งขัน	ชาย	2.81	0.53	0.04	-0.05	-1.07	498	หญิง	2.86	0.53	0.03	เพื่อพลังทางสังคม	ชาย	2.79	0.53	0.04	0.09	1.88	498	หญิง	2.70	0.55	0.03	เพื่อใฝ่สัมพันธ์	ชาย	3.07	0.47	0.03	-0.06	-1.50	498	หญิง	3.13	0.46	0.03	เพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคม	ชาย	3.04	0.35	0.02	-0.03	-1.09	498	หญิง	3.07	0.36	0.02	เพื่อให้ได้รับคำชมและของรางวัล	ชาย	3.11	0.43	0.03	0.02	0.51	498	หญิง	3.09	0.46	0.03	โดยรวม	ชาย	2.99	0.22	0.01	-0.05	-2.75	498	หญิง	3.04	0.20	0.01								
เพื่อการแข่งขัน	ชาย	2.81	0.53	0.04	-0.05	-1.07	498																																																																																
	หญิง	2.86	0.53	0.03				เพื่อพลังทางสังคม	ชาย	2.79	0.53	0.04	0.09	1.88	498	หญิง	2.70	0.55	0.03	เพื่อใฝ่สัมพันธ์	ชาย	3.07	0.47	0.03	-0.06	-1.50	498	หญิง	3.13	0.46	0.03	เพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคม	ชาย	3.04	0.35	0.02	-0.03	-1.09	498	หญิง	3.07	0.36	0.02	เพื่อให้ได้รับคำชมและของรางวัล	ชาย	3.11	0.43	0.03	0.02	0.51	498	หญิง	3.09	0.46	0.03	โดยรวม	ชาย	2.99	0.22	0.01	-0.05	-2.75	498	หญิง	3.04	0.20	0.01																				
เพื่อพลังทางสังคม	ชาย	2.79	0.53	0.04	0.09	1.88	498																																																																																
	หญิง	2.70	0.55	0.03				เพื่อใฝ่สัมพันธ์	ชาย	3.07	0.47	0.03	-0.06	-1.50	498	หญิง	3.13	0.46	0.03	เพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคม	ชาย	3.04	0.35	0.02	-0.03	-1.09	498	หญิง	3.07	0.36	0.02	เพื่อให้ได้รับคำชมและของรางวัล	ชาย	3.11	0.43	0.03	0.02	0.51	498	หญิง	3.09	0.46	0.03	โดยรวม	ชาย	2.99	0.22	0.01	-0.05	-2.75	498	หญิง	3.04	0.20	0.01																																
เพื่อใฝ่สัมพันธ์	ชาย	3.07	0.47	0.03	-0.06	-1.50	498																																																																																
	หญิง	3.13	0.46	0.03				เพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคม	ชาย	3.04	0.35	0.02	-0.03	-1.09	498	หญิง	3.07	0.36	0.02	เพื่อให้ได้รับคำชมและของรางวัล	ชาย	3.11	0.43	0.03	0.02	0.51	498	หญิง	3.09	0.46	0.03	โดยรวม	ชาย	2.99	0.22	0.01	-0.05	-2.75	498	หญิง	3.04	0.20	0.01																																												
เพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคม	ชาย	3.04	0.35	0.02	-0.03	-1.09	498																																																																																
	หญิง	3.07	0.36	0.02				เพื่อให้ได้รับคำชมและของรางวัล	ชาย	3.11	0.43	0.03	0.02	0.51	498	หญิง	3.09	0.46	0.03	โดยรวม	ชาย	2.99	0.22	0.01	-0.05	-2.75	498	หญิง	3.04	0.20	0.01																																																								
เพื่อให้ได้รับคำชมและของรางวัล	ชาย	3.11	0.43	0.03	0.02	0.51	498																																																																																
	หญิง	3.09	0.46	0.03				โดยรวม	ชาย	2.99	0.22	0.01	-0.05	-2.75	498	หญิง	3.04	0.20	0.01																																																																				
โดยรวม	ชาย	2.99	0.22	0.01	-0.05	-2.75	498																																																																																
	หญิง	3.04	0.20	0.01																																																																																			

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนหญิงมีเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวม ด้านภาระหน้าที่ทางการเรียน และด้านอดุสาหะทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในขณะที่เป้าหมายทางการเรียนด้านเพื่อการแข่งขัน ด้านเพื่อพลังทางสังคม ด้านเพื่อใฝ่สัมพันธ์ ด้านเพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคมและด้านเพื่อให้ได้รับคำชมและของรางวัลของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3 นำเสนอผลการเปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านของนักเรียนเมื่อจำแนกตามระดับผลการเรียนและระดับการศึกษาของผู้ปกครอง (One – Way ANOVA)

ตาราง 5 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านของนักเรียน เมื่อจำแนกตามระดับผลการเรียน

เป้าหมายทางการเรียน	ความแปรปรวน	SS	MS	df	F
ภาระหน้าที่ทางการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.64	0.82	2	5.06
	ไม่อิงกลุ่ม	80.37	0.16	497	
	รวม	82.01		499	
ความอดุสาหะทางการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.19	0.60	2	3.17
	ไม่อิงกลุ่ม	93.48	0.19	497	
	รวม	94.67		499	
เพื่อการแข่งขัน	ระหว่างกลุ่ม	0.39	0.19	2	0.68
	ไม่อิงกลุ่ม	140.32	0.28	497	
	รวม	140.70		499	
เพื่อพลังทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	0.13	0.06	2	0.21
	ไม่อิงกลุ่ม	147.59	0.30	497	
	รวม	147.72		499	
เพื่อใฝ่สัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	0.51	0.26	2	1.17
	ไม่อิงกลุ่ม	108.88	0.22	497	
	รวม	109.39		499	
เพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	0.05	0.03	2	0.22
	ไม่อิงกลุ่ม	62.91	0.13	497	
	รวม	62.97		499	
เพื่อให้ได้รับคำชมและของรางวัล	ระหว่างกลุ่ม	0.59	0.30	2	1.47
	ไม่อิงกลุ่ม	99.65	0.20	497	
	รวม	100.24		499	
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.07	0.03	2	0.79
	ไม่อิงกลุ่ม	21.71	0.04	497	
	รวม	21.78		499	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 5 พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน มีเป้าหมายทาง การเรียนในภาพรวม ด้านเพื่อการแข่งขัน ด้านเพื่อพลังทางสังคม ด้านเพื่อใฝ่สัมพันธ์ ด้านเพื่อความเกี่ยวข้องของทางสังคมและด้านเพื่อให้ได้รับคำชมและของรางวัล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในขณะที่นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน มีเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนและด้านความอดุสาหะทางกันเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างน้อย 1 คู่ และเนื่องจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนครั้งนี้ ปรากฏว่า นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน มีเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนและด้านความอดุสาหะทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการของ Scheffe เพื่อค้นหาว่าระดับผลการเรียนของนักเรียนคู่ใดที่มีคะแนนเฉลี่ยเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนและด้านความอดุสาหะทางการเรียน แตกต่างกัน สามารถแสดงได้ดังตาราง 6 และตาราง 7

ตาราง 6 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนของนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน

ระดับ		3.00-4.00	2.00-2.99	ต่ำกว่า 2.00
ผลการเรียน	\bar{x}	3.278	3.153	3.18
3.00-4.00	3.278	-	.124*	.097
2.00-2.99	3.153		-	-.026
ต่ำกว่า 2.00	3.180			-

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 3.00 – 4.00 กับนักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 2.00 – 2.99 มีเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่ระดับผลการเรียน 3.00 – 4.00 มีเป้าหมายในการเรียนด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 2.00 – 2.99

ตาราง 7 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป้าหมายทางการเรียนด้านความอดุสาหะ
ทางการเรียนของนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน

ระดับ		3.00-4.00	2.00-2.99	ต่ำกว่า 2.00
ผลการเรียน	\bar{X}	3.172	3.063	3.113
3.00-4.00	3.172	-	.109*	.059
2.00-2.99	3.063		-	-.050
ต่ำกว่า 2.00	3.113			-

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 3.00 – 4.00 กับนักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 2.00 – 2.99 มีเป้าหมายทางการเรียนด้านความอดุสาหะทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่ระดับผลการเรียน 3.00 – 4.00 มีเป้าหมายทางการเรียนด้านความอดุสาหะทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 2.00 – 2.99

ตาราง 8 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านของนักเรียน เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

เป้าหมายทางการเรียน	ความแปรปรวน	SS	MS	df	F
ภาระหน้าที่ทางการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.32	0.16	2	0.98
	ไม่อิงกลุ่ม	81.69	0.16	497	
	รวม	82.01		499	
ความอดสาหัสทางการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.06	0.03	2	0.15
	ไม่อิงกลุ่ม	94.62	0.19	497	
	รวม	94.67		499	
เพื่อการแข่งขัน	ระหว่างกลุ่ม	0.32	0.16	2	0.56
	ไม่อิงกลุ่ม	140.39	0.28	497	
	รวม	140.70		499	
เพื่อพลังทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	0.18	0.09	2	0.30
	ไม่อิงกลุ่ม	147.54	0.30	497	
	รวม	147.72		499	
เพื่อใฝ่สัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	0.47	0.24	2	1.08
	ไม่อิงกลุ่ม	108.91	0.22	497	
	รวม	109.39		499	
เพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	0.46	0.23	2	1.82
	ไม่อิงกลุ่ม	62.51	0.13	497	
	รวม	62.97		499	
เพื่อให้ได้รับคำชมและของรางวัล	ระหว่างกลุ่ม	0.33	0.16	2	0.81
	ไม่อิงกลุ่ม	99.91	0.20	497	
	รวม	100.24		499	
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.02	0.01	2	0.21
	ไม่อิงกลุ่ม	21.76	0.04	497	
	รวม	21.78		499	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 8 พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน มีเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีการสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ ระดับผลการเรียน และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นแนวทางแก่ครูแนะแนว และผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนได้รับแนวทางในการศึกษาเป้าหมายทางการเรียน โดยจำแนกตามเพศ ระดับผลการเรียน และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

สมมติฐานในการวิจัย

เป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แตกต่างกันเมื่อจำแนกตามเพศ ระดับผลการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

วิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีวิธีการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งมีจำนวน 87 โรงเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 8,232 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 10 โรงเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 500 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย (Sample Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน แบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ โดยลักษณะแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียนจำนวน 3 ข้อ คือ เพศ ระดับผลการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนจำนวน 50 ข้อ ประกอบด้วยเป้าหมายทางการเรียน 7 ด้าน คือ

1. เป้าหมายภาระหน้าที่ทางการเรียนรู้ (Task)
2. เป้าหมายความอดุสาหะทางการเรียน (Effort)
3. เป้าหมายเพื่อการแข่งขัน (Competition)
4. เป้าหมายเพื่อพลังทางสังคม (Social Power)
5. เป้าหมายเพื่อใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation)
6. เป้าหมายเพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคม (Social Concern)
7. เป้าหมายเพื่อให้ได้รับคำชมและรางวัล (Praise and Token)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ Try-out แล้วไปปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ติดต่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. จัดเตรียมเครื่องมือ คือ แบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน ให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างและวางแผนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อจะได้อธิบายให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใจจุดมุ่งหมายของแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เพื่อนำผลมาวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือ วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

5.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าความอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อโดยใช้สถิติตามวิธีการ t-test

5.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

5.2.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหา ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนในภาพรวมและรายด้าน

5.2.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านของนักเรียนเมื่อจำแนกตามเพศ (T-test Independent)

5.2.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านของนักเรียนเมื่อจำแนกตามระดับผลการเรียนและระดับการศึกษาของผู้ปกครอง (One – Way ANOVA)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

1. ผลการเปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนในภาพรวมและรายด้านพบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่นักเรียนมีเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนมากที่สุด รองลงมาเป็นด้านความอดสาหัสทางการเรียน ส่วนอันดับสามเป็นด้านเพื่อใฝ่สัมพันธ์กับด้านเพื่อให้ได้รับคำชมและของรางวัล ในขณะที่นักเรียนมีเป้าหมายทางการเรียนเพื่อการแข่งขันน้อยที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านของนักเรียนเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า นักเรียนหญิงมีเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวม ด้านภาระหน้าที่ทางการเรียน และด้านอดสาหัสทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในขณะที่เป้าหมายทางการเรียนด้านเพื่อการแข่งขัน ด้านเพื่อพลังทางสังคม ด้านเพื่อใฝ่สัมพันธ์ ด้านเพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคมและด้านเพื่อให้ได้รับคำชมและของรางวัลของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผลการเปรียบเทียบเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านของนักเรียนเมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ย พบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน มีเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวม ด้านเพื่อการแข่งขัน ด้านเพื่อพลังทางสังคม ด้านเพื่อใฝ่สัมพันธ์ ด้านเพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคม

และด้านเพื่อให้ได้รับคำชมและของรางวัล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน มีเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนและด้านความอดสาหัสทางกันเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างน้อย 1 คู่ และเนื่องจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนครั้งนี้ ปรากฏว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน มีเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนและด้านความอดสาหัสทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการของ Scheffe เพื่อค้นหาว่าเกรดเฉลี่ยของนักเรียนคู่ใดที่มีคะแนนเฉลี่ยเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนและด้านความอดสาหัสทางการเรียน แตกต่างกัน โดยแยกได้ดังนี้

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนของนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 3.00 – 4.00 กับนักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 2.00 – 2.99 มีเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 3.00 – 4.00 มีเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 2.00 – 2.99

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป้าหมายทางการเรียนด้านความอดสาหัสทางการเรียนของนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 3.00 – 4.00 กับนักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 2.00 – 2.99 มีเป้าหมายทางการเรียนด้านความอดสาหัสทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 3.00 – 4.00 มีเป้าหมายทางการเรียนด้านความอดสาหัสทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 2.00 – 2.99

4. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านของนักเรียน เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน มีเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีเป้าหมายทางการเรียนแตกต่างกัน โดยนักเรียนหญิงมีเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวม ด้านภาระหน้าที่ทางการเรียน และด้านความอดสาหัสทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในขณะที่เป้าหมายทางการเรียนด้านเพื่อการแข่งขัน ด้านเพื่อพลังทางสังคม ด้านเพื่อใฝ่สัมพันธ์ ด้านเพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคมและด้านเพื่อให้ได้รับคำชมและของรางวัลของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกัน

อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องจาก นักเรียนชายและนักเรียนหญิงนั้น อยู่ในช่วงอายุที่เป็นวัยรุ่น ซึ่งเป็นธรรมชาติของเด็กในวัยนี้ที่มีพฤติกรรมการเข้าสังคมเพื่อนั้นต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับของเพื่อนในกลุ่ม หรือในชั้นเรียน ต้องการให้เพื่อนเห็นความสำคัญของตัวเองในด้านการเรียน ดังที่บราวน์ (ประคอง พลสิทธิ์.2539 : 73; อ้างอิงจาก Brown: 1993) ได้ศึกษาได้ศึกษาเรื่องพัฒนาความคาดหวังของนักเรียนเกี่ยวกับอาชีพในสาขาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ หรือวิศวกรรมศาสตร์ โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างตามเพศและความเกี่ยวข้องกับตัวแปรในด้านเนื้อหา (อาชีพวิทยาศาสตร์ อาชีพคณิตศาสตร์ อาชีพวิศวกรรมศาสตร์) ซึ่งศึกษากับนักเรียนในระดับ 10 จากกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนรัฐบาลของสหรัฐอเมริกา จำนวน 3,000 คน จากผลการวิจัยพบว่าตัวแปรทางเพศจะมีอิทธิพลมากที่สุดต่อความคาดหวังในด้านอาชีพในสาขาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ โดยเด็กชายค่อนข้างจะแสดงความสนใจในอาชีพทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์มากกว่าเด็กหญิง ซึ่งอาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์นั้นเป็นอาชีพที่แสดงให้เห็นถึงการยอมรับ ได้เป็นบุคคลที่สำคัญ และเป็นอาชีพที่ได้รับผลตอบแทนสูงในปัจจุบัน

2. นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน มีเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวม ด้านเพื่อการแข่งขัน ด้านเพื่อพลังทางสังคม ด้านเพื่อใฝ่สัมพันธ์ ด้านเพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคมและด้านเพื่อให้ได้รับคำชมและของรางวัล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน มีเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนและด้านความอดสาหะทางกันเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างน้อย 1 คู่ และเนื่องจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนครั้งนี้ ปรากฏว่า นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน มีเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนและด้านความอดสาหะทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และระดับผลการเรียนของนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนและด้านความอดสาหะทางการเรียนแตกต่างกัน นั้นยังพบว่า นักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 3.00 – 4.00 กับนักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 2.00 – 2.99 มีเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่ระดับผลการเรียน 3.00 – 4.00 มีเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 2.00 – 2.99 และนักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 3.00 – 4.00 กับนักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 2.00 – 2.99 มีเป้าหมายทางการเรียนด้านความอดสาหะทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่ระดับผลการเรียน 3.00 – 4.00 มีเป้าหมายทางการเรียนด้านความอดสาหะทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 2.00 – 2.99 เนื่องจาก นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง เป็นนักเรียนที่มีความพร้อมและตั้งใจเรียนในการเรียนอยู่เป็นพื้นฐาน มีแรงจูงใจในความสำเร็จ ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนและสนใจในการเรียนมากขึ้นจากเดิม รู้สึกภูมิใจในผลการเรียน พร้อมกับต้องการรักษาระดับผลการเรียนที่ดีไว้ เมื่อผลการเรียนดีก็จะได้

รับคำชื่นชมจากคนรอบข้าง เช่น ผู้ปกครอง ครู เพื่อน เป็นต้น ซึ่งการประสบความสำเร็จด้านการเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเอง และเริ่มมีการวางแผนหรือตั้งเป้าหมายชีวิตในอนาคต ดังที่ ฮาร์วิกเฮอส์ท (เสาวรัตน์ จุรัตน์. 2535: 21; อ้างอิงจาก Havighurst. 1963) ได้กล่าวถึงข้อสรุปของเทอร์แมน (Terman) ว่าความแตกต่างของความสำเร็จของแต่ละบุคคลที่มีระดับสติปัญญาเท่ากัน ส่วนใหญ่เนื่องจากองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา นักการศึกษา นักวิจัย นักการแนะแนว พยายามที่จะศึกษาค้นคว้าวิจัยว่ามีองค์ประกอบอะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่าที่ปรากฏในงานวิจัยขณะนี้ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีผลต่อการวางแผนการดำเนินชีวิตโดยตั้งใจเรียนในวิชาที่ตนเองมีความสนใจและตรงตามความถนัดของตนเอง มีความสนุกในการเรียนวิชาต่างๆ ร่วมกับเพื่อนร่วมชั้น ต้องการอยากให้เพื่อนๆ ร่วมชั้นยอมรับและให้ความสำคัญของตนเองในทางการเรียน

3. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน มีเป้าหมายทางการเรียนในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจมี ปัจจัยทางด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวด้วย ภูมิหลังและสภาพแวดล้อมของครอบครัว เป็นส่วนประกอบ ดังที่ ทวีชัย วิริยะโกศล (2541 : 80-81) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความคาดหวังทางการศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 1 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยภูมิหลังของครอบครัวและบุคคลส่งผลกระทบต่อความคาดหวังทางการศึกษาของนักเรียนโดยอ้อม ผ่านปัจจัยสภาพแวดล้อมไม่ส่งผลกระทบต่อความคาดหวังทางการศึกษาของนักเรียนและไม่มีความสัมพันธ์ในลักษณะเชิงเหตุและผลซึ่งกันและกัน กับความคาดหวังทางการศึกษาของนักเรียน

อย่างไรก็ดี การวิจัยครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นว่า เป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เมื่อจำแนกตามเพศ เพศหญิงจะมีเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่และด้านอุตสาหกรรมทางการเรียนสูงกว่าเพศชายมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเป้าหมายทางการเรียนด้านเพื่อการแข่งขัน ด้านเพื่อพลังทางสังคม ด้านเพื่อใฝ่สัมพันธ์ ด้านเพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคมและด้านเพื่อให้ได้รับคำชมและของรางวัลของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเมื่อจำแนกตามระดับผลการเรียน และระดับการศึกษาของผู้ปกครองแล้วมีความแตกต่างกัน โดยที่นักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 3.00 - 4.00 กับนักเรียนที่มีระดับผลการเรียน 2.00 - 2.99 มีเป้าหมายทางการเรียนด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนและด้านอุตสาหกรรมทางการเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยหลายเรื่อง การตั้งเป้าหมายทางการเรียนอย่างเหมาะสมสามารถพัฒนาให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ได้แก่ นวลศิริ เปาโรหิตย์ (จันทร์เพ็ญ ศรีอินทร์เขียว. 2542: 39; อ้างอิงจาก นวลศิริ เปาโรหิตย์. 2533) ได้ศึกษา รูปแบบการวางแผนชีวิตและอาชีพ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต สำหรับนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ พบว่า มีนักศึกษาที่เข้ารับการอบรมวางแผนชีวิตและอาชีพสามารถพัฒนาความคิดมุ่งอนาคต และวุฒิภาวะทางอาชีพได้สูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการอบรม ศิริพร โอภาสวัตชัย (2543: 144) ได้ศึกษา การมุ่งเป้าหมาย

เพื่อการเรียนรู้มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง อธิบายได้ว่าผู้ที่มีการมุ่งเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้มีลักษณะการเรียนรู้ที่เน้นความเข้าใจเนื้อหาสาระและสื่อการสอน มีความต้องการที่จะเรียน แม้ผลการเรียนอาจจะไม่ดี เมื่อเผชิญความยากลำบาก หรือความล้มเหลวผู้เรียนที่มุ่งเป้าหมายการเรียนรู้แบบนี้จะมีความเพียรพยายามมากขึ้น นันทน์ภัส ภาวะเกตุ (2547: 65) ได้ศึกษา การพัฒนาโปรแกรมฝึกสร้างเป้าหมายชีวิตของเด็กในสถานสงเคราะห์ พบว่า หลังจากได้รับการฝึกด้วยโปรแกรมฝึกสร้างเป้าหมายชีวิต GSP กลุ่มทดลองมีคะแนนการสร้างเป้าหมายชีวิต สูงกว่าก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญระดับ .01 ซูชีพ อ่อนโคกสูง และอนุสรณ์ อรรถศิริ (2549: 53) ได้ศึกษา พลังความสามารถแห่งตน เป้าหมายในการเรียน ความเป็นไปได้ที่ทำกิจกรรมการเรียน และแรงจูงใจ พบว่า พลังความสามารถแห่งตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเป้าหมายในการเรียนและความเป็นไปได้ที่จะทำกิจกรรมการเรียนของนิสิต อย่างมีนัยสำคัญ นิสิตที่มีพลังความสามารถแห่งตนมาก จะมีเป้าหมายในการเรียนชัดเจน ในทางตรงข้ามหากพลังความสามารถแห่งตนต่ำ ก็จะมีเป้าหมายในการเรียนไม่ชัดเจน และผลจากการศึกษาในครั้งนี้เป็นแนวทางแก่ครูแนะแนว และผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนได้รับแนวทางในการให้การช่วยเหลือและพัฒนาการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนต่อและพัฒนาให้นักเรียนรู้จักวางแผนชีวิตทางการศึกษาให้ตรงกับความสามารถ ความต้องการและศักยภาพของแต่ละบุคคล ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความสำเร็จทางการศึกษาในอนาคตต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้พัฒนาคุณภาพทางการศึกษา ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ นิสิต และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการวางนโยบายเกี่ยวกับการเรียนการสอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นสอดคล้องกับเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน ผู้บริหาร คณาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาและส่งเสริมปัจจัยที่ส่งผลต่อเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรจะมีการศึกษาวิจัยในเรื่องเป้าหมายทางการเรียนว่าเหตุใดนักเรียนหญิงและนักเรียนชายจึงแตกต่างกัน

2.2 ควรจะมีการศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนต่อ และอาชีพของนักเรียนมาเป็นปัจจัยในการศึกษากับเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน

2.3 ความสำเร็จที่ส่งผลต่อเป้าหมายทางการเรียน ทางด้านเจตคติต่อการศึกษา
ต่อในระดับสูงขึ้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ
ผู้ปกครอง ไปทำการศึกษาวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมี
เป้าหมายในชีวิตดี เช่น การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม การใช้กิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ศรีเดชาการพิมพ์.
- จันทร์เพ็ญ ศรีอินทร์เขียว. (2542). *การกำหนดเป้าหมายชีวิตของแรงงานสตรีโสดในภาคอุตสาหกรรม จังหวัดสุพรรณบุรี*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (ประชากรศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง และอนุสรณ์ อรรถศิริ. (2549). *ความสัมพันธ์ระหว่างพลังความสามารถแห่งตนเป้าหมาย และความเป็นไปได้ที่จะกระทำกับแรงจูงใจในการเรียน*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐรุณี พงษ์สุวรรณ. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมุ่งมั่นในชีวิตของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุนทรารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เดือนเพ็ญ ทองน่วม. (2546, มิถุนายน). *การรับรู้ความสามารถแห่งตน เป้าหมายการศึกษา และการเรียนรู้โดยการทำกับตนเอง*. *วารสาร สอ. ประเทศไทย*. 6(1): 92-106.
- ชนากร ศรีชาพันธ์. (2539). *ผลของการตั้งเป้าหมายที่มีต่อความสามารถในการเสิร์ฟเทนนิส*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ธัญญาภรณ์ ธนพานิช. (2545). *ผลการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสต่อลักษณะมุ่งอนาคตของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธีระชน พลโยธา. (2549). *การพัฒนาการตระหนักรู้ตนเองในการเตรียมตัวประกอบอาชีพของนิสิตวิชาเอกจิตวิทยา โดยให้บริการข้อเสนอแนะทางอาชีพ*. *วารสารมนุษยศาสตร์ปริทรรศน์*. 28: 24-25.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2533). *คู่มือฝึกอบรมการวางแผนชีวิตและอาชีพ*. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- นันทนา จันทร์ผืน. (2545). *การศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับความคาดหวังในอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ด้วยการวิเคราะห์พหุระดับ*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต การวิจัยและสถิติทางการศึกษา. กรุงเทพฯ. ถ่ายเอกสาร.
- นันทนา วงษ์อินทร์. (2549). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวัยรุ่น*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- นันทน์ภัส การเกตุ. (2547). การพัฒนาโปรแกรมฝึกสร้างเป้าหมายชีวิตของเด็กในสถาน
สงเคราะห์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาเพื่อการพัฒนามนุษย์). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. ถ่ายเอกสาร.
- เนตรชนก พุ่มพวง. (2546). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินญา
นิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นุสรรา สกลสุกรกิจ. (2542). บทบาทของครูประจำกลุ่มตามความคาดหวังของนักศึกษาทางไกลระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ สม.ม(สังคมวิทยา) กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ประทีป อึ้งทรงธรรม. (2542, ตุลาคม). การเปลี่ยนแปลงของสังคมกับการพัฒนาเด็กไทย.
การศึกษา ปฐมวัย. 1(4): 9 – 17.
- ปราโมทย์ ธรรมรัตน์. (2550, มกราคม – กุมภาพันธ์). ข้อเสนอแนวทางการพัฒนาประเทศตาม
นโยบายเศรษฐกิจพอเพียง และคุณธรรม นำความรู้ด้วยศาสตร์แห่งความสำเร็จ และต่อ
ยอดด้วยคลังความรู้โลก. วารสารประชาคมวิจัย. 12(71): 40 – 46.
- ปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์. (2539). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาหลักสูตร
วิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่าง. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฝ่ายข่าวการศึกษา. (2548). การเลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียน ม.6.: สวนดุสิตโพล.
สืบค้นเมื่อ 21 กันยายน 2548, จาก http://dusitpoll.dusit.ac.th/2548/2548_001.html
- พรรณี ชูทัย เจนจิต. (2545). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: เสริมสิน พรี่เพรส ชิสเท็ม.
พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญผล.
- พัฒนา พลอยประไพ. (2541). การกำหนดเป้าหมายและการกำกับตนเองกับการประสบ
ความสำเร็จในการสอบเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พุทธทาสภิกขุ. (2549). เป้าหมายของชีวิต. กรุงเทพ : สุขภาพใจ.
- เป็ญศรี จินดาศักดิ์. (2537). การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร : กรุงเทพฯ. อัดสำเนา.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- ภัทรสิรินธร เสวตไอยาราม. (2549). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพุลเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภัทรภรณ์ สังข์ทอง. (2550). *พัฒนาการของการเรียนรู้โดยการทำกับตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่างกัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นนทบุรี เขต 1*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภัทรียา มาลาทอง. (2545). *ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดเป้าหมายการเรียน การเรียนอย่างมีความสุขกับทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การพยาบาลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542*. : กรุงเทพมหานคร.
- _____. (2532). *พจนานุกรมสังคัมภีร์วิทยา*. อัมรินทร์พรินติ้งกรุ๊ป : กรุงเทพฯ.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2542). *กระบวนการทัศน์ใหม่ : การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคคล*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิลาสลักษณ์ ชวัลลี. (2542). *ผลของรางวัลภายนอกและการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อแรงจูงใจภายในของนักเรียน*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2549). *จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย (เล่ม 1) : แนวคิดทฤษฎี-วัยเด็กตอนกลาง*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ. สาร์กพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริพร โอภาสวัชชัย. (2543). *ผลการจัดการเรียนการสอนที่อิงตัวแปรคัดสรรของการเรียนรู้โดยการทำกับตนเองของนักศึกษาพยาบาล*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภาดี บุญดวงศ์. (2527). *ตำรากิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุทธิลักษณ์ ชนะสุข. (2547). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุธีรา นิมิตน์วัฒน์. (2537). ผลของการตั้งเป้าหมายต่อความสนใจกิจกรรมและผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพิตร สมานิติ. (2541, กันยายน-ธันวาคม). การกำหนดเป้าหมาย (Goal-Setting). *ศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*. 13(3): 1-12.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2548). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แสงเดือน ทวีสิน. (2545). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยเส็ง.
- สำนักการศึกษา, กรุงเทพมหานคร. (2538). *คู่มือการดำเนินงานตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษากรุงเทพมหานคร*. งานผลิตสื่อการเรียนการสอน.
- สำนักการศึกษา, กรุงเทพมหานคร. (2544). *ผลการประเมินความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนชั้นมัธยมศึกษา 1 – 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2543 กรุงเทพฯ : ฝ่ายนวัตกรรมการศึกษาและเทคโนโลยี*.
- _____. (2543). *จรรยาบรรณครู 9 ประการ*. “การศึกษากรุงเทพมหานคร. 23(4). ปกหลัง.
- อัจฉรา วงศ์วัฒนมงคล. (2533). *ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา สุขารมณ์; และ อรพินท์ ชูชม.(2530). *การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ*. รายงานวิจัยฉบับที่ 39. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เอกรัตน์ ควรสิริ. (2542). *การเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้แบบอัตโนมัติระหว่างกลุ่มที่ฝึกสมาธิและกลุ่มที่มีการตั้งเป้าหมาย*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- Ablard, K.E. and Lipschultz, R.E. Self. Regulated learning in high achievement students : Relations to advance reasoning, achievement goals and gender. *Journal of Education Psychology* 90 (1998) 94 –101.
- Albaili. M.A. *Goal orientation, cognitive strategies and academic achievement among United Arab Emirates college students*. *Educational Psychology* 18, 2 (1998) : 195 – 203.
- Allport, Gordon W. (1974). *Attitude Reading in Attitude Theory and Measurement*. Edited by Martin Fishbein. New York: John Wiley and Sons.
- Bandura, A. (1986). *Social Foundations of Thought and Action : A Social Cognitive Theory*. New Jersey: Prentice-Hall.

- Cogan, Morris L. (1975). Studies of Teacher Behavior in *The Journal of Experimental Education* 26.p. 135-139.
- Jinnat Ali and Dennis M. McInerney. (2005). *Testing the Invariance of a Motivation Model across Seven Cultural Groups*. SELF Research Centre, University of Western Sydney, Australia.
- Kahle, A. L.; & Kelly, M.L. (1994). Children's Homework Problems : A Comparison of Goal Setting and Parent Training. *Journal of Applied Behavior Analysis*. 275 – 290.
- Lloyd. M.A. (1985). *Adolescence*. New York: Harper&Row, Publishers.
- Locke; & Latham. (1990). *A Theory of Goal Setting & Task Performance*. Retrieved April, 15 2010, from <http://www.garfield.library.upenn.edu/classics1992/A1992JE41500001.pdf>.
- Maehr, M. L. (1984). Meaning and Motivation : Toward a Theory of Personal Investment. in *Research on Motivation in Education : Student Motivation*. New York : Academic Press.
- McComb, B. L.; & Mazano, R.J. (1990). Putting the Self in Self – Regulated Learning : The Self as Agent in Integrating will and Skill. *Educational Psychologist*. 25: 51 – 69.
- Meece, J. L.; Blumenfeld, P.C.; & Holey, R.H. (1988). Students' Goal Orientations and Cognitive Engagement in Classroom Activities. *Journal of Educational Psychology* 90: 514 – 523.
- Morgan, M. (1985). Reward-Induced Decrements and Increments in Intrinsic Motivation. *Review of Educational Research*. 54(1): 5 – 30.
- Morris, Charles G. (1996). *Understanding Psychology*. 3 ed. New York : Prentice-Hal.
- Ormrod, Jeanne Ellis. (1995). *Educational Psychology : Principles and Applications*. New Jersey : Prentice – Hall, Inc.
- Piaget, J. B. (1969). *The psychology of child*. New York: Weaver, Helen Basic Book.
- Rouillard, Larrie A. (1995). *Goals and goal setting : planning to succeed*. London: Kogan Page.
- Zimmerman, B.J. (1998). Developing Self – Fulfilling Cycle of Academic Regulation : An Analysis of Exemplary Instructional Models. in *Self – Regulated Learning from Teaching to Self – Reflective Practice*. 329. New York: The Guilford Press.
- Zimmerman, B.J.; & Martinez, Pons M. (1988). Construct Validation of a Strategy Model of Student Self – Regulated Learning. *Journal of Education Psychology*. 80: 614 - 628.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสณา จุฬรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
อาจารย์ประจำ ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร. มณฑิรา จารุเพ็ง อาจารย์ประจำ ภาควิชาการแนะแนว
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ ดร. สกล วรเจริญศรี อาจารย์ประจำ ภาควิชาการแนะแนว
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ และขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร 5730

ที่ ศษ 0519-12

วันที่ 19 มีนาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วยนางสาวมณีวรรณ ศรีนา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุสรณ์ อรรถศิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ อาจารย์ ดร.มลทิรา จารุเพ็ง และอาจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามเป้าหมายในการเรียน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวมณีวรรณ ศรีนา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย กันดิวิไลกุล

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/ ๒๕๕๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตูษมาวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑ มีนาคม 2553

เรื่อง ขอลงความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนขยายโอกาส

เนื่องด้วย นางสาวฉวีวรรณ ศรีนา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร" โดยมี อาจารย์อนุสรณ์ อรรถศิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณี นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 500 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวฉวีวรรณ ศรีนา ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067, 0-2649-5070 กด 110

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-729-7080

ภาคผนวก ค
การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ตาราง 9 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้านภาระหน้าที่ทางการเรียนรู้

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.707
3	0.858
4	0.691
5	0.393
6	0.682

ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน เท่ากับ 0.826

ตาราง 10 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้านความอดุสาหะทางการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
8	0.510
9	0.550
10	0.436
11	0.574
12	0.525
13	0.451
14	0.511
15	0.697
16	0.486

ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน เท่ากับ 0.834

ตาราง 11 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้านเพื่อการแข่งขัน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
17	0.413
18	0.578
19	0.610
20	0.629
21	0.659
22	0.320

ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน เท่ากับ 0.780

ตาราง 12 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้านเพื่อพลังทางสังคม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
23	0.533
24	0.665
26	0.549
27	0.639
28	0.507

ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน เท่ากับ 0.693

ตาราง 13 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้านเพื่อใฝ่สัมพันธ์

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
30	0.758
31	0.699
32	0.307
33	0.606

ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน เท่ากับ 0.779

ตาราง 14 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้านเพื่อความเกี่ยวข้องทางสังคม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
34	0.699
35	0.674
36	0.858
37	0.702
38	0.434
40	0.574

ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน เท่ากับ 0.823

ตาราง 15 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้านเพื่อให้ได้รับคำชมและของรางวัล

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
41	0.451
42	0.497
43	0.361
44	0.353
45	0.524
46	0.362
47	0.535
48	0.489
50	0.365

ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน เท่ากับ 0.755

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามเพื่อใช้ใ้ในการวิจัย

แบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียน

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ถามถึงเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียน ขอให้นักเรียนอ่านและพิจารณาข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียดทีละข้อ แล้วลงความเห็นว่าคุณเห็นด้วยหรือไม่ มากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเห็นหรือความเชื่อของนักเรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียว

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- 1) เพศ ชาย หญิง
- 2) ระดับผลการเรียน (เฉลี่ยรวม 2 ปีการศึกษา)
 - คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 – 4.00
 - คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.00 – 2.99
 - คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00
- 3) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
 - สูงกว่าปริญญาตรี
 - ปริญญาตรี
 - ปวส. หรืออนุปริญญา
 - ปวช. หรือ ม. 6 หรือ มศ. 5 หรือเทียบเท่า
 - ม. 3 หรือ มศ. 3 หรือเทียบเท่า
 - ประถมศึกษา (ป.4 หรือ ป.6 หรือ ป.7 หรือเทียบเท่า หรือไม่ได้รับการศึกษา)
 - อื่นๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเป้าหมายทางการเรียน

ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	เมื่อมีโอกาสทุกครั้งฉันจะทำสิ่งนั้นให้ดีกว่าเดิม				
2.	ฉันทุ่มเทมากกับวิชาที่ฉันสนใจ				
3.	ฉันชอบที่จะเห็นว่าฉันได้พัฒนาในวิชาที่ฉันเรียนได้ไม่ดีพอ				
4.	ฉันต้องรู้วาทบทวนหน้าที่ของตนเองว่าในแต่ละวันจะต้องทำอะไร				
5.	ฉันไม่สนใจอ่านหนังสือเพิ่มเติมแม้ว่าจะเป็นวิชาที่ฉันสนใจก็ตาม				
6.	ฉันไม่รู้เลยว่าในแต่ละวันฉันต้องเรียนวิชาอะไรบ้าง				
7.	แม้ว่าการบ้านจะยากและต้องใช้เวลานานก็พยายามทำให้เสร็จ				
8.	ฉันพยายามที่จะทำให้แน่ใจว่าการบ้านที่ทำนั้นถูกต้อง				
9.	เมื่อฉันได้รับมอบหมายงานจากครูฉันจะพยายามทำงานสุด ความสามารถ				
10.	แม้ว่าจะเป็นการบ้านวิชาที่ฉันไม่ชอบฉันก็พยายามทำด้วยตนเอง				
11.	ฉันลอกการบ้านจากเพื่อนทุกรายวิชา				
12.	ฉันทำการบ้านส่งครูโดยไม่สนใจว่าจะถูกหรือผิด				
13.	ฉันไม่เคยทำการบ้านในรายวิชาที่ไม่ชอบส่งครูเลยแม้แต่ครั้งเดียว				
14.	ฉันพยายามที่อ่านหนังสือทุกรายวิชา				
15.	ฉันพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายจากครูให้ดีที่สุด				
16.	แม้ว่าจะป็นวิชาที่ฉันไม่เคยเรียนเลย ฉันก็พยายามที่จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม				
17.	ฉันรู้สึกชอบที่จะเอาชนะเพื่อนๆ ในด้านการเรียน				
18.	การได้เป็นที่ 1 เป็นสิ่งสำคัญสำหรับฉัน				
19.	ฉันชอบแข่งขันในด้านการเรียนกับเพื่อนในห้อง				
20.	การที่ฉันทุ่มเทกับการเรียนเพราะว่าฉันต้องการเป็นที่ 1 ในชั้นเรียน				
21.	ไม่ว่าจะทำอะไรก็ตามในด้านการเรียน ฉันต้องทำได้ดีกว่าเพื่อนๆ ในห้อง				
22.	ฉันรู้สึกมีความสุขเมื่อสอบได้คะแนนมากกว่าเพื่อนในห้อง				
23.	ฉันตั้งใจเรียนเพราะว่าฉันจะได้อยู่ในกลุ่มเพื่อน				
24.	ฉันต้องการให้เพื่อนๆในห้องสนใจและเห็นความสำคัญของฉันใน เรื่องการเรียน				
25.	ฉันมาเรียนเพราะฉันชอบที่จะเข้ากลุ่มกับเพื่อนในห้องเรียน เท่านั้น				

ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
26.	ฉันรู้สึกดีเมื่อเพื่อนๆ เลือกฉันให้เป็นหัวหน้ากลุ่ม				
27.	ฉันตั้งใจเรียนเพราะว่าฉันต้องการให้เพื่อนๆ ในห้องเห็นความสำคัญ ของฉัน				
28.	บ่อยครั้งที่ฉันต้องเป็นหัวหน้ากลุ่มเมื่อฉันต้องทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อน				
29.	ฉันไม่เคยถูกเลือกให้เป็นหัวหน้ากลุ่มเลย เมื่อฉันต้องทำงานกลุ่ม				
30.	ฉันจะทำงานได้ดีถ้าฉันต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น				
31.	ฉันพยายามที่จะทำการบ้านร่วมกับเพื่อนเท่าที่ฉันจะทำได้				
32.	ฉันชอบทำงานร่วมกับเพื่อนมากกว่าที่จะทำงานคนเดียว				
33.	ฉันชอบทำงานคนเดียวมากกว่าทำงานเป็นกลุ่ม				
34.	จะเป็นสิ่งที่ดีมากถ้านักเรียนในโรงเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่อง การเรียน				
35.	ฉันชอบช่วยนักเรียนคนอื่นๆ ในโรงเรียนในเรื่องการเรียน				
36.	ฉันรู้สึกห่วงใยเพื่อนต่างห้องที่มีปัญหาเรื่องการเรียน				
37.	ฉันเต็มใจช่วยเหลือผู้อื่นแม้ว่าฉันจะทำได้ไม่ดีก็ตาม				
38.	ฉันรู้สึกไม่สบายใจถ้าเพื่อนๆ สอบได้คะแนนไม่ดี				
39.	ฉันรู้สึกดีใจถ้าฉันสอบได้คะแนนมากกว่าเพื่อนๆ ในห้องเรียน				
40.	ฉันไม่เคยสนใจเลยว่าเพื่อนๆ ในห้องจะมีปัญหาในการเรียน หรือไม่				
41.	การได้รับคำชมในเรื่องการเรียนจากครูเป็นสิ่งสำคัญสำหรับฉัน				
42.	การได้รับคำชมจากเพื่อนๆ ในเรื่องการเรียนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับฉัน				
43.	การได้รับคำชมจากพ่อแม่ ในเรื่องการเรียนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับฉัน				
44.	การที่ฉันมาเรียน ก็เพื่อที่จะได้รับคำชมจากผู้ปกครอง				
45.	ฉันจะทำการบ้านให้ดีที่สุดเพื่อที่จะได้รับรางวัลจากเพื่อนในกลุ่ม				
45.	ฉันจะทำการบ้านให้ดีที่สุดเพื่อที่จะได้รับรางวัลจากพ่อแม่				
47.	ฉันจะทำการบ้านให้ดีที่สุดเพื่อที่จะได้รับรางวัลจากครู				
48.	รางวัลสำหรับการตั้งใจเรียนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับฉัน				
49.	ฉันตั้งใจร่วมกิจกรรมในการเรียนเพื่อให้ได้ไปประกาศนียบัตรเท่านั้น				
50.	ถ้าฉันได้รับรางวัลในการเรียน ฉันจะทุ่มเทให้มากขึ้น				

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ-สกุล	นางสาวมณีวรรณ ศรีนา
วันเดือนปีเกิด	4 สิงหาคม พ.ศ. 2517
สถานที่เกิด	จังหวัดสกลนคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 104 หมู่ที่ 2 ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู คศ.2 วิทยฐานะ ชำนาญการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนธาตุทองอำนวยการ อำเภอดงหลวง จังหวัดสกลนคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2540	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอก ภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏสกลนคร จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2553	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร